บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 บทนำ

ในบทนี้จะกล่าวถึง ผลการทดสอบคุณสมบัติความเป็นเชื้อเพลิงของน้ำมันผสมในอัตราส่วนต่าง ๆ เปรียบเทียบกับน้ำมันดีเซล และจะกล่าวถึงผลการทดสอบเครื่องยนต์ในด้านสมรรถนะ ที่ภาระคงที่และภาระเปลี่ยนแปลง การสึกหรอของเครื่องยนต์ทั้งวิธีการชั่งน้ำหนักโดยตรงและการวัดระยะปากแหวนในกระบอกสูบ และองค์ประกอบของไอเสียรวมทั้งการวิจารณ์ผลการทดลองที่เกิดขึ้น

4.2 ผลการทดสอบคุณสมบัติที่สำคัญของน้ำมันผสม (น้ำมันพืชใช้แล้ว : น้ำมันดีเซล)ที่อัตราส่วนต่างๆ

4.2.1 ความถ่วงจำเพาะ (specific gravity)

เป็นอัตราส่วนระหว่างความหนาแน่นของสารกับความหนาแน่นมาตรฐาน ความหนาแน่นมาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบกับความหนาแน่นของของเหลวคือ ความหนาแน่นของน้ำบริสุทธิ์ที่ 4 องศาเซลเซียส ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1000 kg/m^3 จากผลการทดสอบดังตารางที่ 1 น้ำมันผสม W 20% มีความถ่วงจำเพาะมากกว่าน้ำมันดีเซล 1.85 เท่า น้ำมันผสม W 50% มีค่ามีความถ่วงจำเพาะมากกว่าน้ำมันดีเซล 4.56 เท่า และน้ำมันผสม W 70% มีค่าความถ่วงจำเพาะมากกว่าน้ำมันดีเซล 9.5 เท่า

4.2.2 ความหนืด (viscosity)

ความหนืดเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่ง ของน้ำมันที่จะเป็นตัวบอกได้ว่า เมื่อน้ำมันเชื้อเพลิงผ่านหัวฉีดแล้วความเป็นฝอยละอองของน้ำมัน สามารถจะเป็นละอองได้ขนาดเล็กเท่าใดยิ่งน้ำมันผสมที่มีความหนืดใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซลจะทำให้ การคลุกเคล้ากันระหว่างละอองน้ำมันกับอากาศมีความใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซล ความหนืดมีผลต่อการแตกตัว และลักษณะการเป็นฝอยของเชื้อเพลิง ทำให้การเผาไหม้ของเครื่องยนต์เผาไหม้ได้สมบูรณ์หรือไม่ จากผลการทดสอบดังตารางที่ 1 น้ำมันดีเซลมีความหนืดที่ 40 องศาเซลเซียส เท่ากับ 3.7 cSt น้ำมันผสม W 20 % มีค่ามากกว่าดีเซล 3.8 เท่า และน้ำมันผสม W 50 % มากกว่าดีเซล 5.7 เท่า และน้ำมันผสม W 70 % มากกว่าดีเซลอยู่ 7.7 เท่า จากผลดังกล่าวนั้นเป็นการคาดคะเนได้ว่าความเป็นฝอยละอองที่เกิดขึ้นซึ่งจะส่งผลในด้านกาคลุกเคล้ากับอากาศ และทำให้การเผาไหม้สมบูรณ์ ยิ่งส่วนผสมที่ใช้

น้ำมันดีเซลน้อยลง ก็จะทำให้การคลุกเคล้ากับอากาศได้ไม่ดีเท่าที่ควรทำให้การเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ เป็นผลให้เกิดความร้อนสะสมให้ห้องเผาไหม้

4.2.3 อุณหภูมิจุดวาบไฟ (flash point)

จุดวาบไฟจะเป็นตัวบอกได้ว่าน้ำมันที่นำมาใช้นั้น สามารถสตาร์ทเครื่องยนต์ได้ง่ายหรือยาก เพราะจุดวาบไฟจะเป็นตัวบอกว่าน้ำมันจะเริ่มระเหยตัวกลายเป็นไอที่อุณหภูมิเท่าใด ซึ่งหากน้ำมันมีจุดวาบไฟที่ต่ำก็จะทำให้การสตาร์ทเครื่องยนต์สามารถทำได้ง่าย นอกจากนี้จุดวาบไฟยังเป็นตัวบอกถึงค่าความปลอดภัยในการเก็บรักษาน้ำมัน หรือขนส่งเพราะถ้าหากจุดวาบไฟมีอุณหภูมิสูงก็จะทำให้เกิดความปลอดภัย จากผลการทดสอบดังตารางที่ 1 น้ำมันผสม W 20 % มีจุดวาบไฟสูงกว่าน้ำมันดีเซล 15.38 % น้ำมันผสม W 50 % มีจุดวาบไฟสูงกว่าน้ำมันดีเซล 53.84 % น้ำมันผสม W 70% มีจุดวาบไฟสูงกว่าน้ำมันดีเซล 69.23 % น้ำมันผสมมีจุดวาบไฟสูงกว่าน้ำมันดีเซล ทำให้การสตาร์ทเครื่องยนต์ในช่วงแรกนั้นน้ำมันผสม W 70% จะสตาร์ทได้ยากที่สุด

4.2.4 ค่าความร้อนสูง (high heating value)

จากผลการทดสอบดังตารางที่ 1 น้ำมันผสม W20% มีค่าความร้อนน้อยกว่าน้ำมันดีเซล 4.1 % น้ำมันผสม W50% มีค่าความร้อนน้อยกว่าน้ำมันดีเซล 10.3 % น้ำมันผสม W70% มีค่าความร้อนน้อยกว่าน้ำมันดีเซล 13.07% สาเหตุมาจากองค์ประกอบของน้ำมันดีเซลมีสารไฮโดรคาร์บอนที่ประกอบด้วย ธาตุคาร์บอน และไฮโดรเจน เป็นส่วนประกอบหลักแต่น้ำมันพืชใช้แล้วที่นำมาผสมมีพันธะทางเคมีของออกซิเจน ซึ่งเป็นธาตุที่ไม่ติดไฟในโครงสร้างของโมเลกุล และถ้าน้ำมันพืชใช้แล้วนำมาผสม มีองค์ประกอบคาร์บอนน้อยกว่าส่งผลให้ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงน้อยกว่า ทำให้การสิ้นเปลืองน้ำมันผสมทุกอัตราส่วน สิ้นเปลืองกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล เป็นเชื้อเพลิง

4.2.5 ปริมาณขี้เถ้า (ash)

ปริมาณขี้เถ้าจะเป็นตัวบอกได้ว่าหลังจากการเผาไหม้แล้วสิ่งที่หลงเหลือจากการเผาไหม้มีปริมาณมากหรือน้อยเพียงใด จากผลการทดสอบดังตารางที่ 1 น้ำมันผสม W20% มีค่าเท่ากับข้อกำหนดของน้ำมันดีเซล น้ำมันผสม W50% มีค่ามากกว่าข้อกำหนด 85 เท่า และน้ำมันผสม W70% มีค่ามากกว่าข้อกำหนด 115 เท่า น้ำมันผสม W70 % จะมีปริมาณขี้เถ้ามากที่สุด (ดังรูปที่ 33) ขี้เถ้าที่เกิดขึ้นอาจตกไปในน้ำมันหล่อลื่นทำให้น้ำมันหล่อลื่นสกปรกและเสื่อมสภาพเร็วกว่ากำหนด

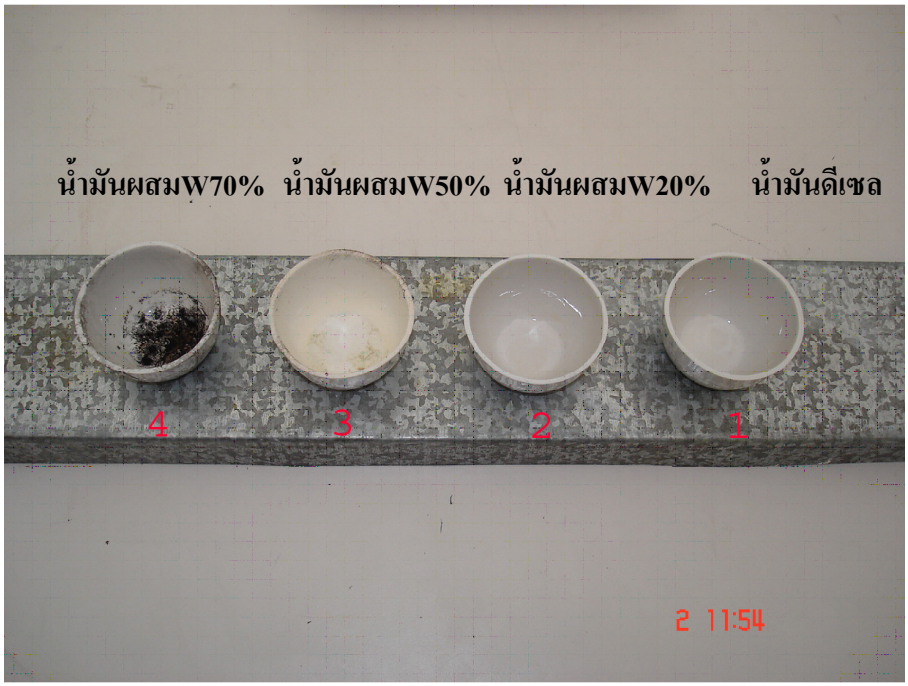

รูปที่ 33 แสดงตัวอย่างน้ำมันหลังจากเข้าเตาอบเพื่อหาปริมาณขี้เถ้า

4.2.6 ปริมาณกากถ่าน (carbon)

กากถ่านหากมีปริมาณมากจะส่งผลต่อการสึกหรอของชิ้นส่วนในระบบเผาไหม้ จากการทดสอบดังตารางที่ 1 น้ำมันผสม W20% มีปริมาณกากถ่านมากกว่าน้ำมันดีเซล 1.74 เท่า น้ำมันผสม W50% มีปริมาณกากถ่านมากกว่าน้ำมันดีเซล 6.61 เท่า และน้ำมันผสม W70% มีปริมาณกากถ่านมากกว่าน้ำมันดีเซล 12.41 เท่า น้ำมันผสม W70% จะมีปริมาณขี้เถ้ามากที่สุด (รูปที่ 34) ซึ่งจะเป็นสิ่งสกปรกที่อาจตกไปในน้ำมันหล่อลื่นทำให้น้ำมันหล่อลื่นสกปรกและเสื่อมสภาพเร็วกว่ากำหนด

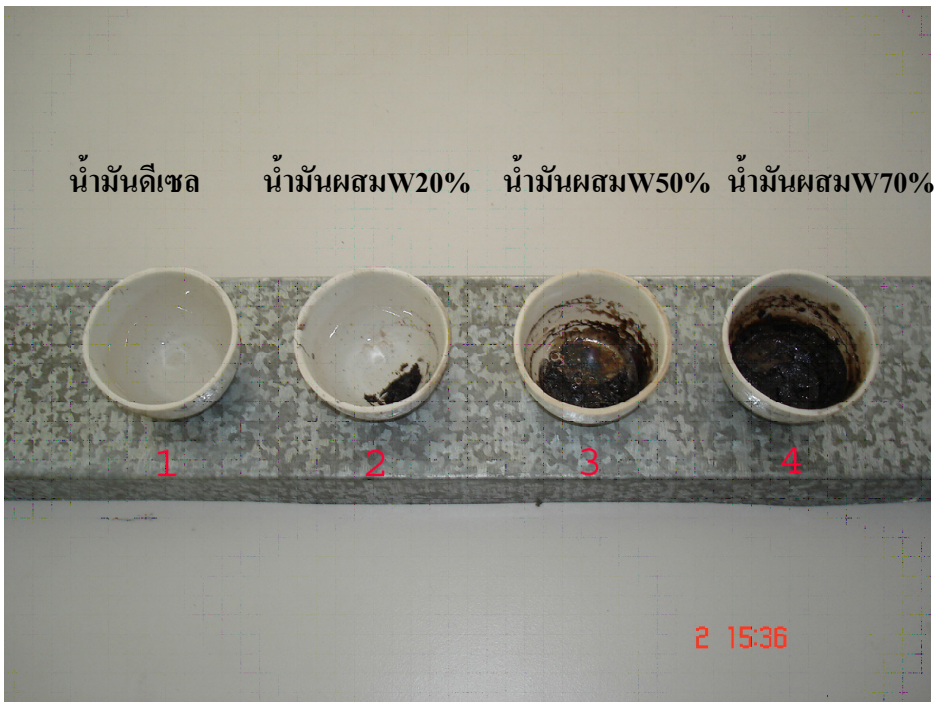

รูปที่ 34 แสดงตัวอย่างน้ำมันหลังจากเข้าเตาอบเพื่อหาค่ากากถ่าน

4.2.7 ปริมาณยางเหนียว

หากยางเหนียวมีมากจะเป็นตัวที่จะทำให้ชิ้นส่วน ของเครื่องยานยนต์อาทิเช่น แหวนอัด เข็มหัวฉีด เกิดการติดทำให้ไม่สามารถทำงานตามหน้าที่ของชิ้นส่วนได้ จากการสอบยางเหนียวดังตารางที่ 1 น้ำมันผสม W20% มีปริมาณยางเหนียวมากกว่าน้ำมันดีเซล 4.6 เท่า น้ำมันผสม W50% มีปริมาณยางเหนียวมากกว่าน้ำมันดีเซล 16.61 เท่า และน้ำมันผสม W70% มีปริมาณยางเหนียวมากกว่าน้ำมันดีเซล 25.42 เท่า

รูปที่ 35 แสดงตัวอย่างน้ำมันหลังจากเข้าเตาอบเพื่อหาค่ายางเหนียว

ตารางที่ 1 แสดงคุณสมบัติความเป็นเชื้อเพลิงของน้ำมันที่ใช้ในการทดสอบ

สมบัติของน้ำมัน	น้ำมันดีเซล	น้ำมันผสม W20%	น้ำมันผสม W50%	น้ำมันผสม W70%	วิธีการทดสอบ ASTM	ข้อกำหนด
ความหนืด @ 40^0C (cSt)	3.7	14	21.129	28.472	D-445	1.8-4.1
ค่าความร้อนสูง (MJ/kgเชื้อเพลิง)	48.5	46.51	43.50	42.16	D-240	48.5-49.5
ค่าความร้อนต่ำ (MJ/kgเชื้อเพลิง)	44	43.4	41	39.4	-	-
จุดวาบไฟ (^{0}C)	65	75	100	110	D-93	ไม่ต่ำกว่า 52
ควาถ่วงจำเพาะ@ 15.6 ^{0}C	0.811	0.826	0.848	0.888	D-1298	0.81-0.87
ปริมาณขี้เถ้า % wt	0	0.001	0.0085	0.015	D-482	ไม่สูงกว่า0.001
ปริมาณกากถ่าน % wt	-	0.08	0.24	0.40	D-4530	ไม่สูงกว่า0.05

4.3 ผลการทดสอบเครื่องยนต์ในห้องปฏิบัติการ

ในการทดสอบสมรรถนะของเครื่องยนต์ทำการทดสอบตามมาตรฐาน JIS B 8018 (1989) : Small size water cooled diesel engines in land use จะเป็นการทดสอบที่ ภาระคงที่ และภาระเปลี่ยนแปลงโดยที่ความเร็วรอบคงที่

4.3.1 สมรรถนะของเครื่องยนต์ที่ เริ่มใช้งาน

4.3.1.1 การทดสอบสมรรถนะที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบต่อนาที

ก. อัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะ

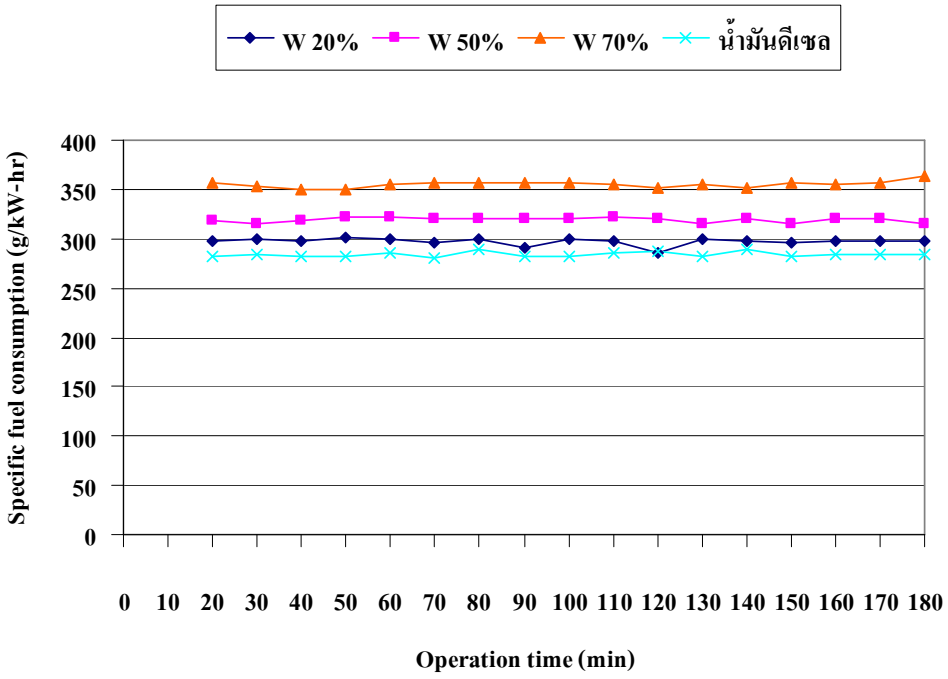

รูปที่ 36 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะที่เริ่มใช้งาน ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ /นาที

รูปที่ 36 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4.7% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 12.4 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 25% เป็นผลมาจากค่าความร้อนของน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีค่าแตกต่างกัน

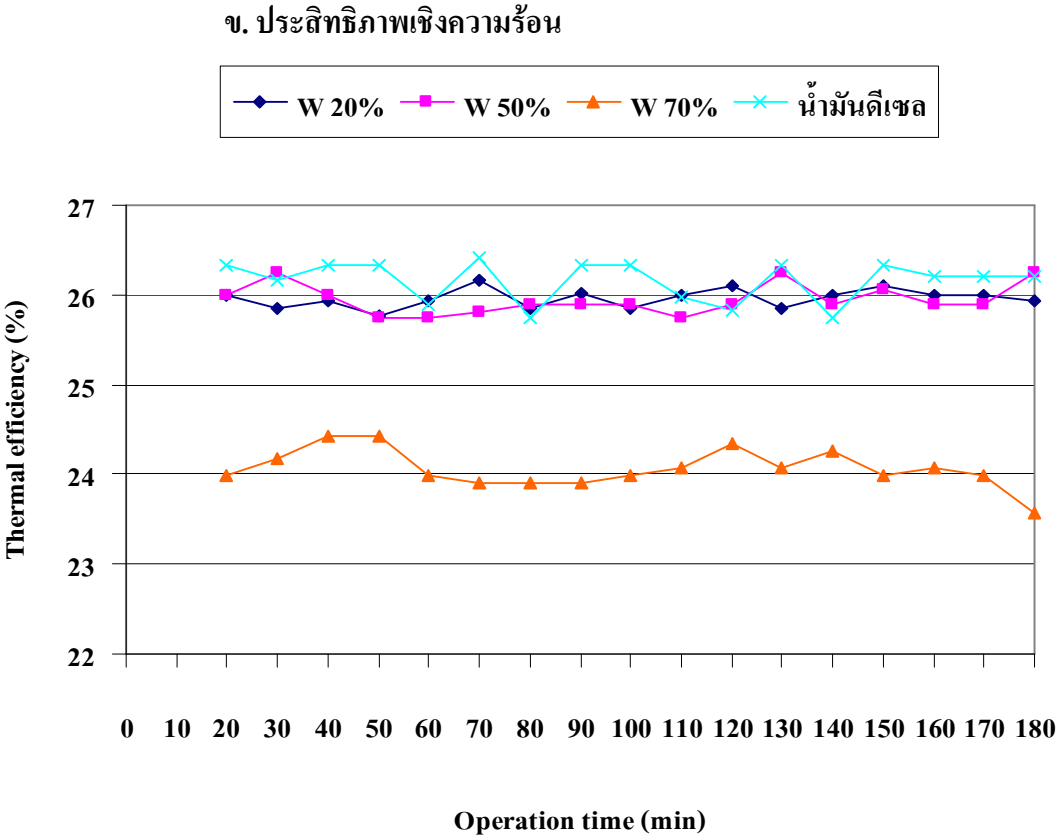

รูปที่ 37 แสดงประสิทธิภาพทางความร้อนที่เริ่มใช้งาน ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ /นาที

รูปที่ 37 แสดงประสิทธิภาพทางความร้อนที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.42 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.61 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8.65 % เนื่องจากน้ำมันดีเซลเมื่อเกิดการสันดาปแล้วสามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานกลได้มากที่สุด ไม่เกิดความร้อนสะสม ส่วนเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสมนั้นเอาพลังจากการสันดาปแล้วมาแปลงเป็นพลังงานกลได้น้อยกว่า

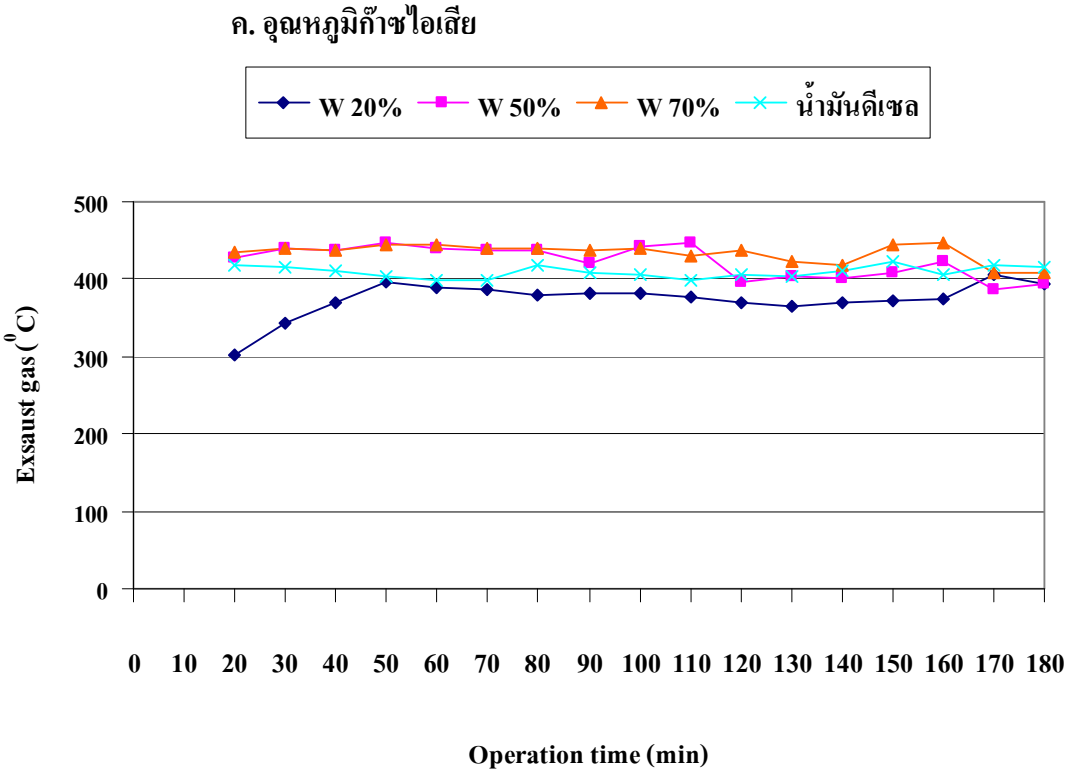

รูปที่ 38 แสดง อุณหภูมิก๊าซไอเสีย ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 38 แสดง อุณหภูมิก๊าซไอเสียที่เริ่มต้นใช้งานเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียต่ำกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8.6 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.35 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียสูงกว่ากว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5.87 % ซึ่งอุณหภูมิที่แตกต่างกันอาจเกิดจากการเผาไหม้ที่เกิดขึ้นว่ามีความสมบูรณ์เพียงใด

ง. ปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย

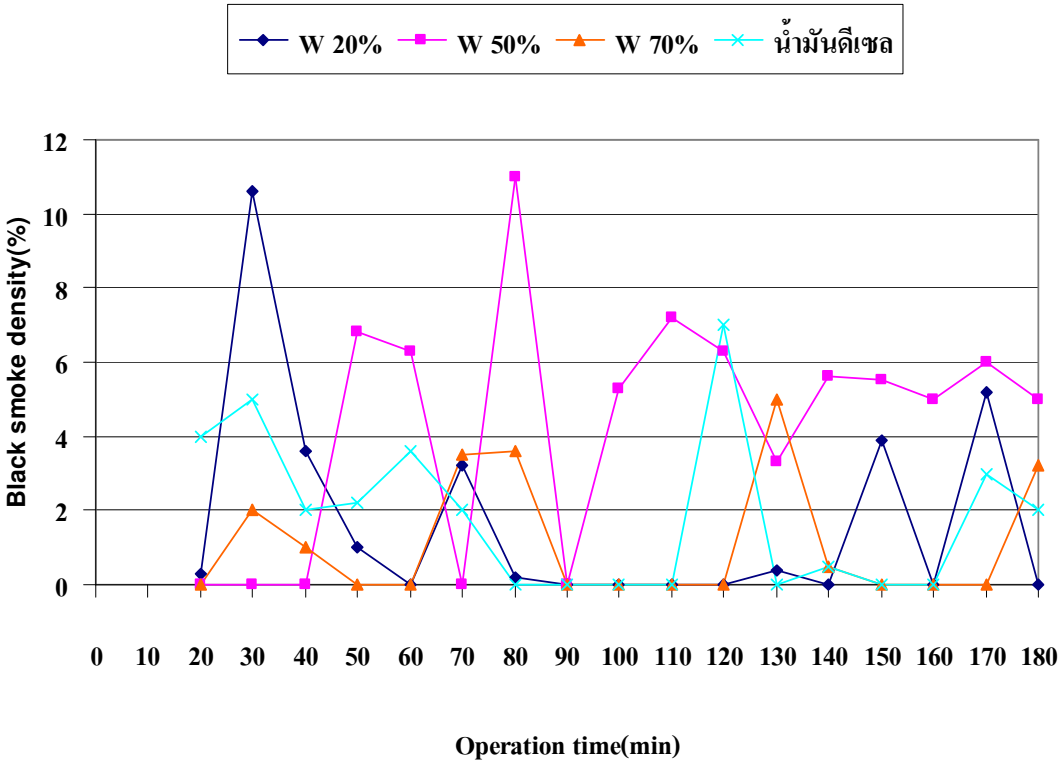

รูปที่ 39 แสดงปริมาณควันดำที่เริ่มใช้งาน ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 39 แสดงปริมาณควันดำที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณควันดำน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.1 เท่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณควันดำมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.3 เท่า และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณควันดำน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.6 เท่า

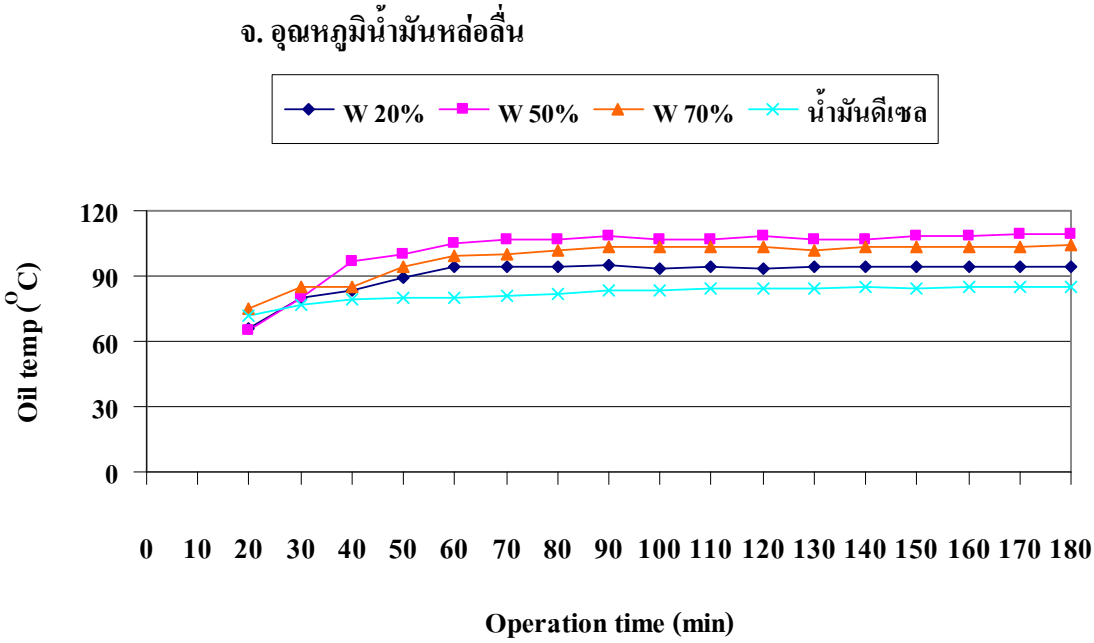

รูปที่ 40 แสดง อุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น ที่เริ่มใช้งาน ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 220 รอบ / นาที

รูปที่ 40 แสดงอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 10.7 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 27.8 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 31.3 % ค่าอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่แตกต่างอาจเกิดจากความสกปรกของน้ำมันหล่อลื่น การเผาไหม้ของเครื่องยนต์ตลอดจนระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์

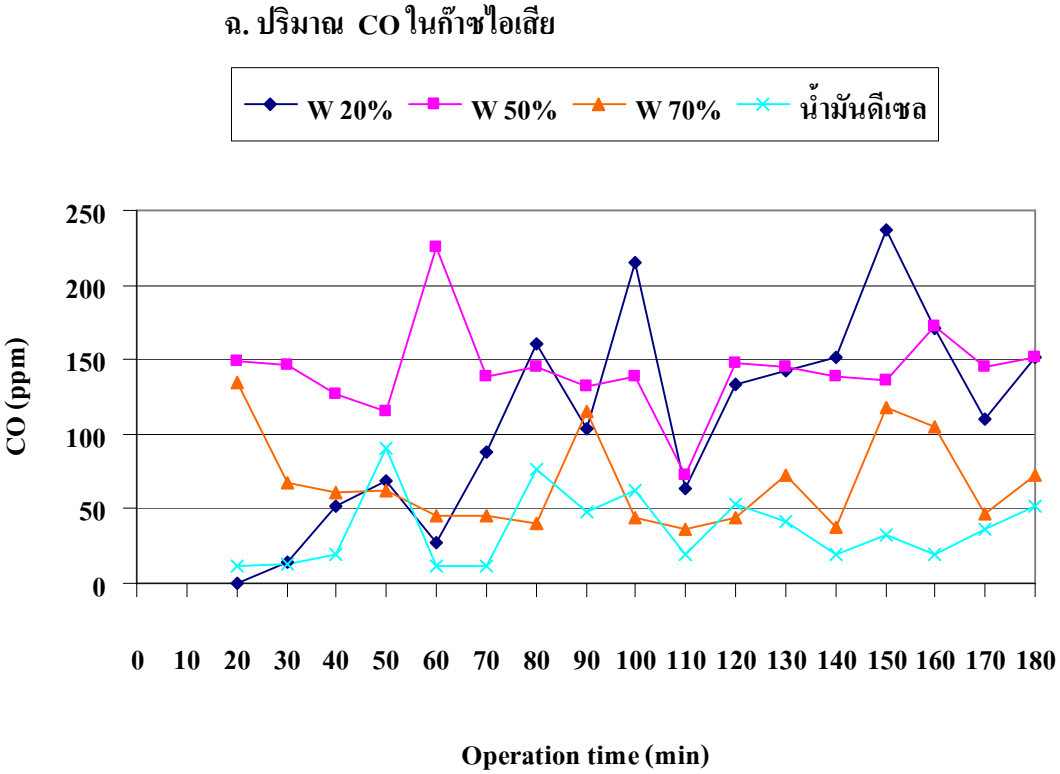

รูปที่ 41 แสดงปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 41 แสดงปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.87 เท่า การเกิด CO นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการคลุกเคล้าระหว่างน้ำมันกับอากาศหากมีการคลุกเคล้ากันได้ดี การเผาไหม้ที่ได้จะสมบูรณ์ส่งผลให้ค่า CO มีค่าน้อย หรือในบางครั้งการเกิด CO ที่อาจจะมีสาเหตุมาจาก CO มีระยะสั้นเกินไปที่จะอยู่ในสภาวะสมดุลเคมีเนื่องจากคุณลักษณะเฉพาะของการเผาไหม้ ที่จะต้องระบายก๊าซไอเสียทันที อุณหภูมิและความดันเปลี่ยนแปลง (ลดลง) อย่างทันทีทันใด จึงเป็นการยากที่จะทำให้ค่า CO ของส่วนผสมใดส่วนผสมหนึ่งมีค่าคงที่

ช. ปริมาณ SO_2

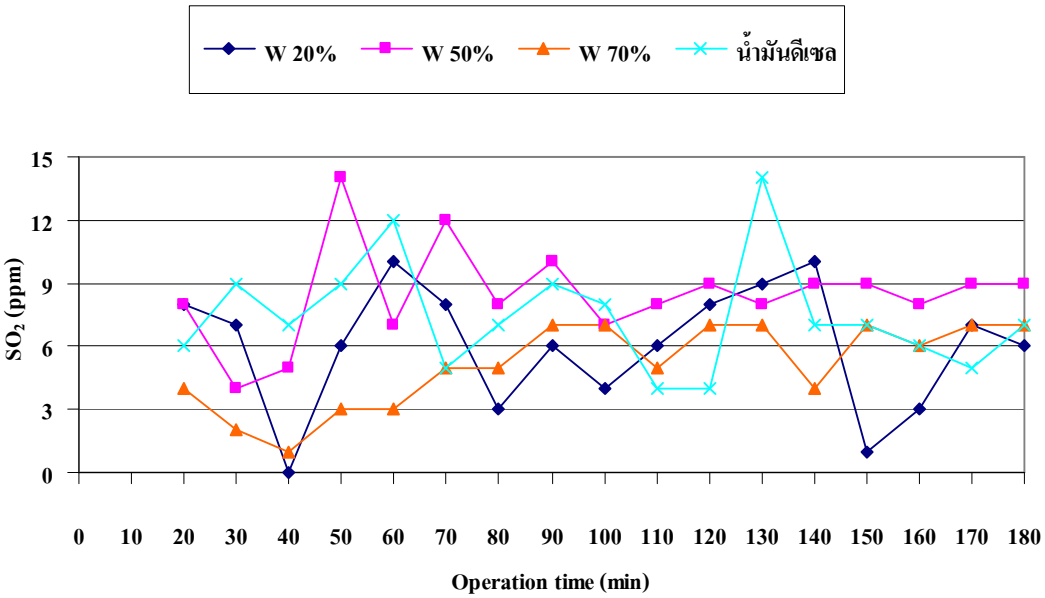

รูปที่ 42 แสดงปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 42 แสดงปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 19% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 14.7% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 31%

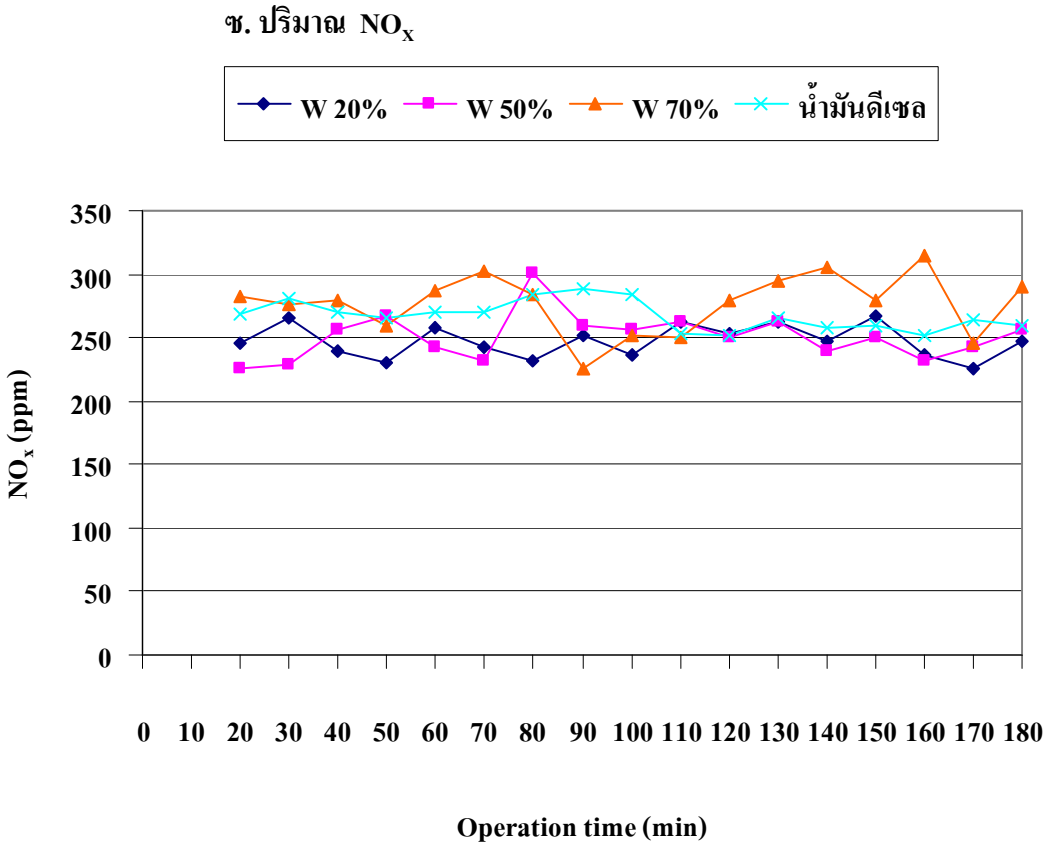

รูปที่ 43 แสดงปริมาณ NO_x ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200รอบ / นาที

รูปที่ 43 แสดงปริมาณ NO_x ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 6.8 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5.7% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4.5%

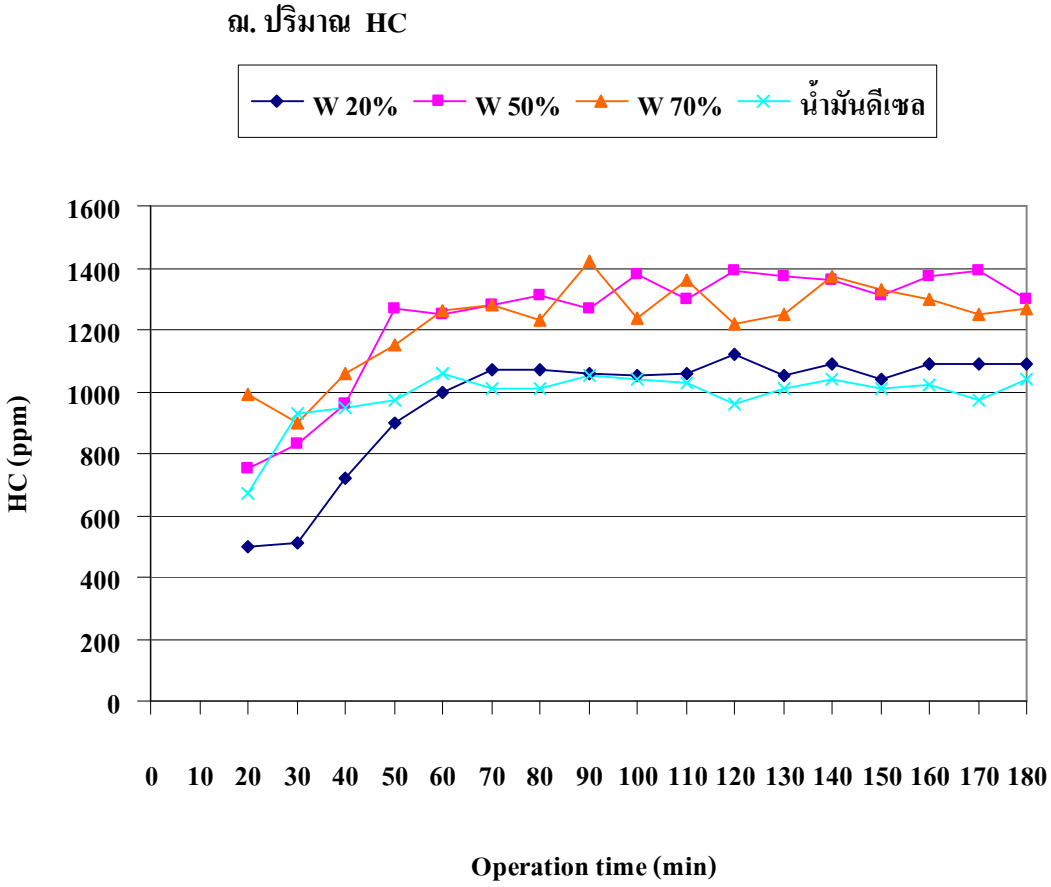

รูปที่ 44 แสดงปริมาณ HC ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน ที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 44 แสดงปริมาณ HC ในก๊าซไอเสีย ที่เริ่มใช้งาน เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.5% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 28% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 26.8% HC ที่เกิดจากการเผาไหม้ส่วนใหญ่ มาจากสามทางคือ จากเชื้อเพลิงที่ไม่ได้เผาไหม้ จากการแยกสลายด้วยความร้อนของเชื้อเพลิง และประการสุดท้ายมาจากก๊าซไอเสียที่ถูกออกมาจากออกซิไดซ์บางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดสาร HC ในระบบการเผาไหม้คือการดับของเปลวไฟเฉพาะจุดทำให้เชื้อเพลิงบางส่วนไม่เกิดการเผาไหม้ หรืออาจเกิดจากการลดอุณหภูมิเฉพาะจุด โดยมีการฉีดน้ำมันเชื้อเพลิงไปกระทบผนังที่เย็นทำให้เชื้อเพลิงไม่เกิดการเผาไหม้ก็จะทำให้มีสาร HC ออกมาทางท่อไอเสียได้เช่นกัน

4.3.1.2 การทดสอบสมรรถนะที่ ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบต่อนาที

ก. อัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงจำเพาะ

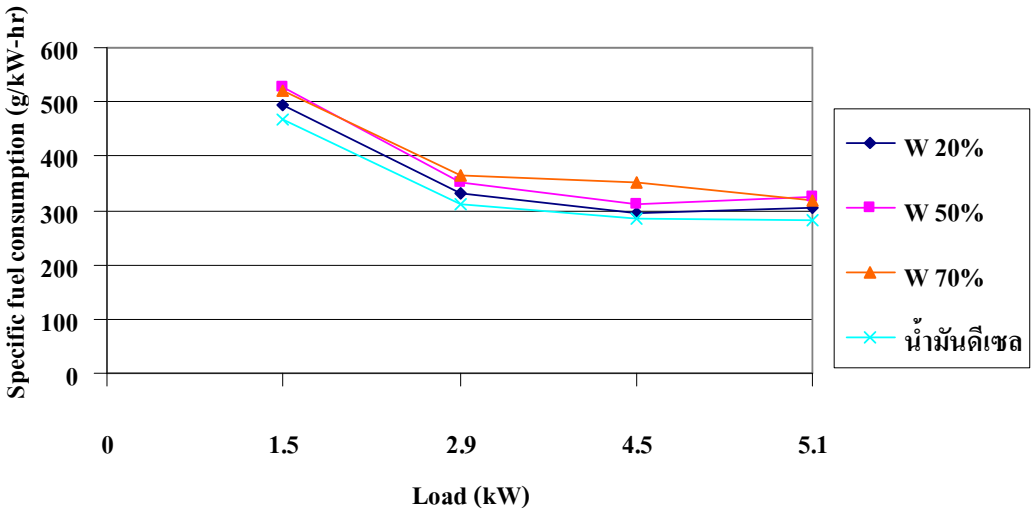

รูปที่ 45 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงจำเพาะ ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 45 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงจำเพาะ ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4.1% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11.5% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 16% เป็นผลมาจากค่าความร้อนของน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีค่าแตกต่างกัน

ข. ประสิทธิภาพเชิงความร้อน

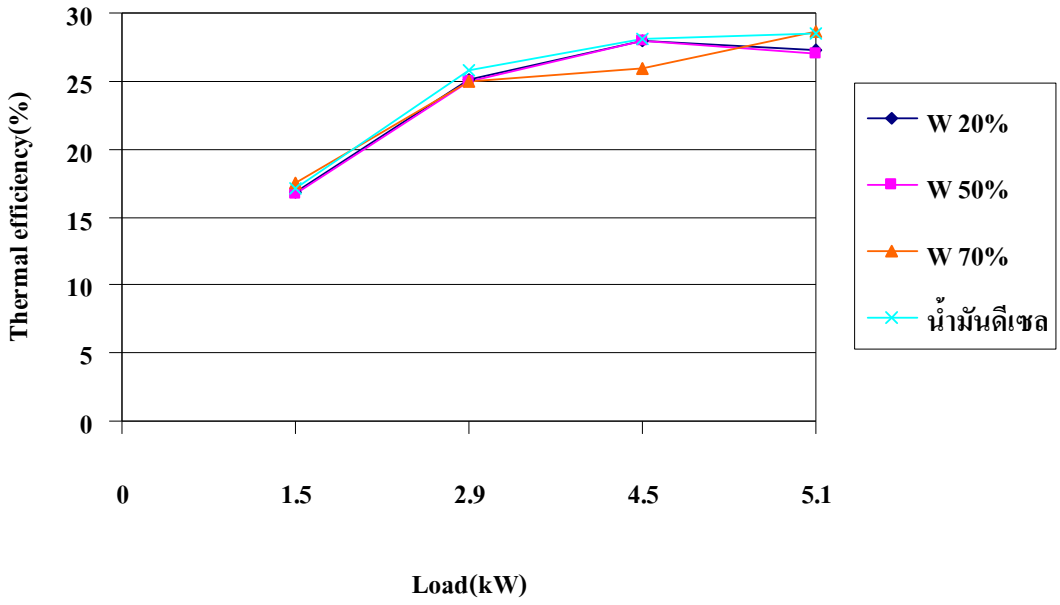

รูปที่ 46 แสดงประสิทธิภาพทางความร้อน ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 46 แสดงประสิทธิภาพทางความร้อน ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.3% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.47% และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3% เนื่องจากน้ำมันดีเซลเมื่อเกิดการสันดาปแล้วสามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานกลได้มากที่สุด ไม่เกิดความร้อนสะสม ส่วนเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสมนั้นเอาพลังจากการสันดาปแล้วมาแปลงเป็นพลังงานกลได้น้อยกว่า

ค. อุณหภูมิก๊าซไอเสีย

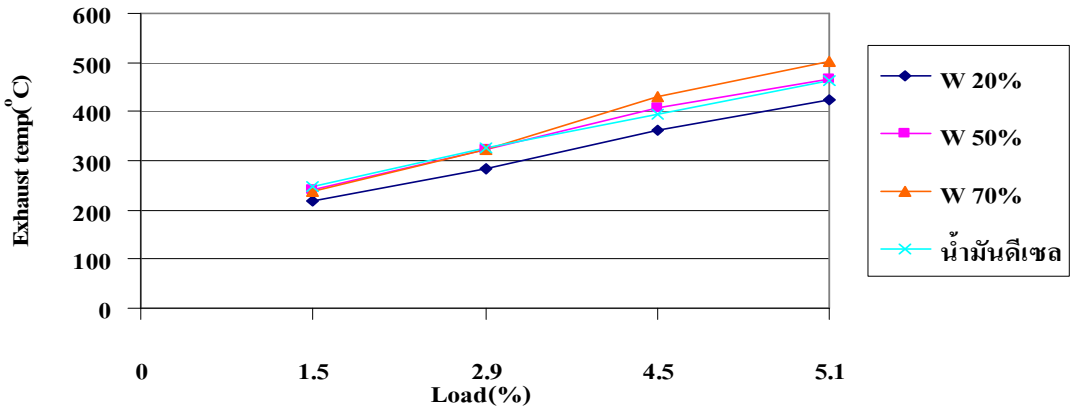

รูปที่ 47 แสดงอุณหภูมิไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 47 แสดงอุณหภูมิไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียต่ำกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 9.8% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 0.56% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4.5% ซึ่งอุณหภูมิที่แตกต่างกันอาจเกิดจากการเผาไหม้ที่เกิดขึ้นว่ามีความสมบูรณ์เพียงใด

ง. อุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น

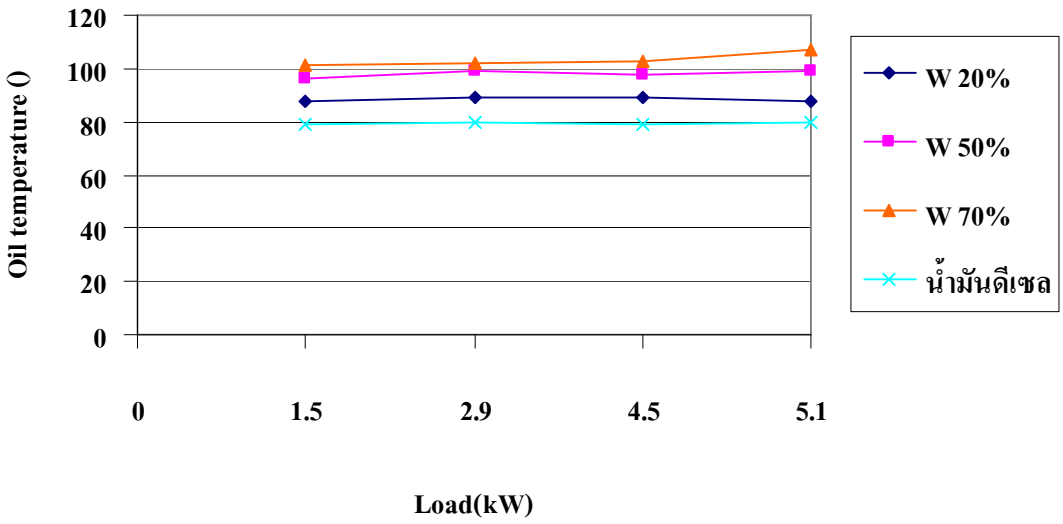

รูปที่ 48 แสดงอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 48 แสดงอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 29% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 23.3% ค่าอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่แตกต่างอาจเกิดจากความสกปรกของน้ำมันหล่อลื่น การเผาไหม้ของเครื่องยนต์ตลอดจนระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์

จ. ปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย

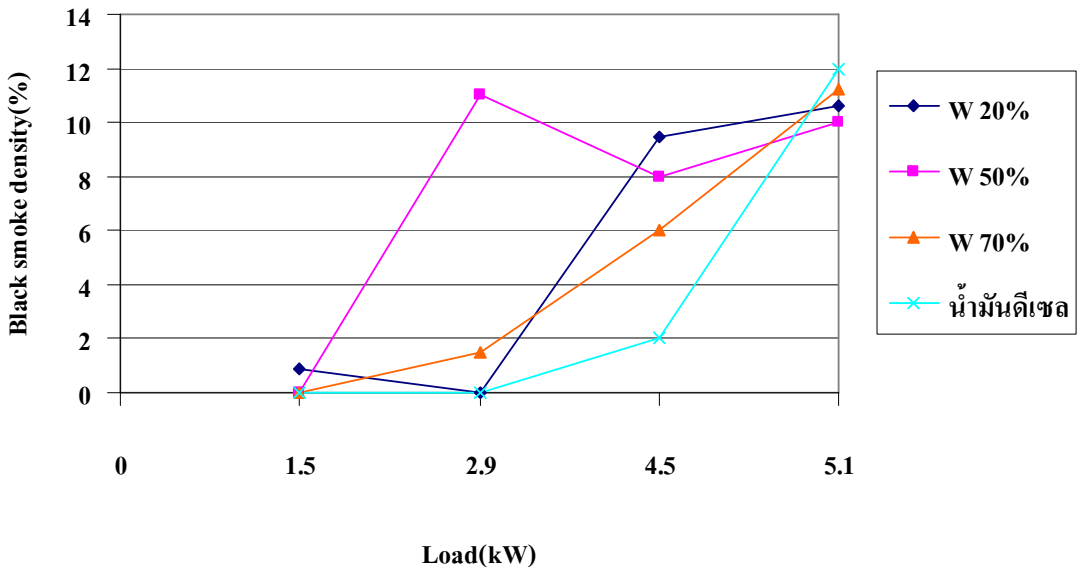

รูปที่ 49 แสดงปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 49 แสดงปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณควันดำน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.5 เท่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณควันดำมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.1 เท่า และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณควันดำน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.3 เท่า

ฉ. ปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย

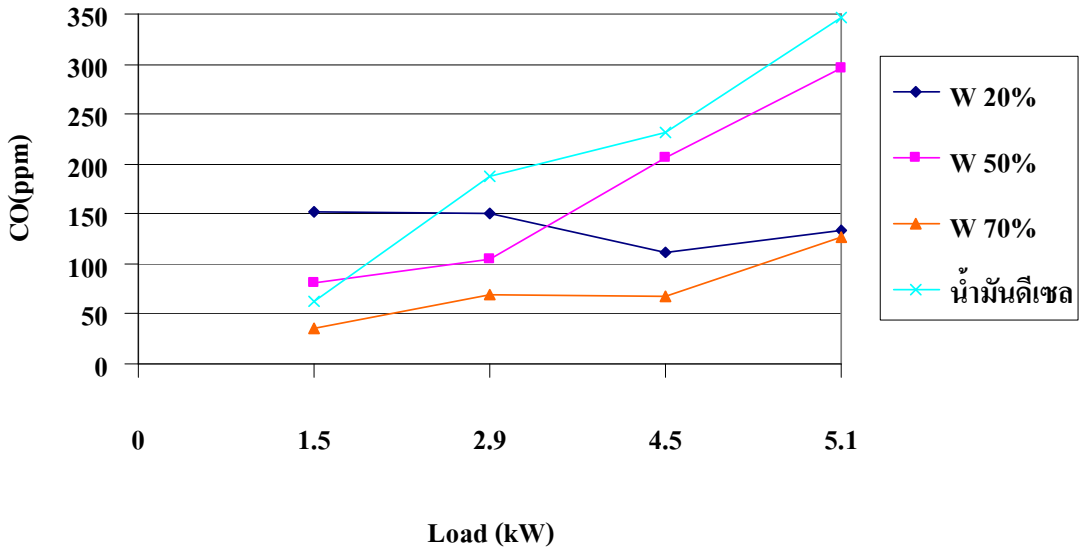

รูปที่ 50 แสดงปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 50 แสดงปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.87 เท่า การเกิด CO นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการคลุกเคล้าระหว่างน้ำมันกับอากาศหากมีการคลุกเคล้ากันได้ดี การเผาไหม้ที่ได้จะสมบูรณ์ส่งผลให้ค่า CO มีค่าน้อย หรือในบางครั้งการเกิด CO ที่อาจจะมีสาเหตุมาจาก CO มีระยะสั้นเกินไปที่จะอยู่ในสภาวะสมดุลเคมีเนื่องจากคุณลักษณะเฉพาะของการเผาไหม้ ที่จะต้องระบายก๊าซไอเสียทันที อุณหภูมิและความดันเปลี่ยนแปลง (ลดลง) อย่างทันทีทันใด จึงเป็นการยากที่จะทำให้ค่า CO ของส่วนผสมใดส่วนผสมหนึ่งมีค่าคงที่

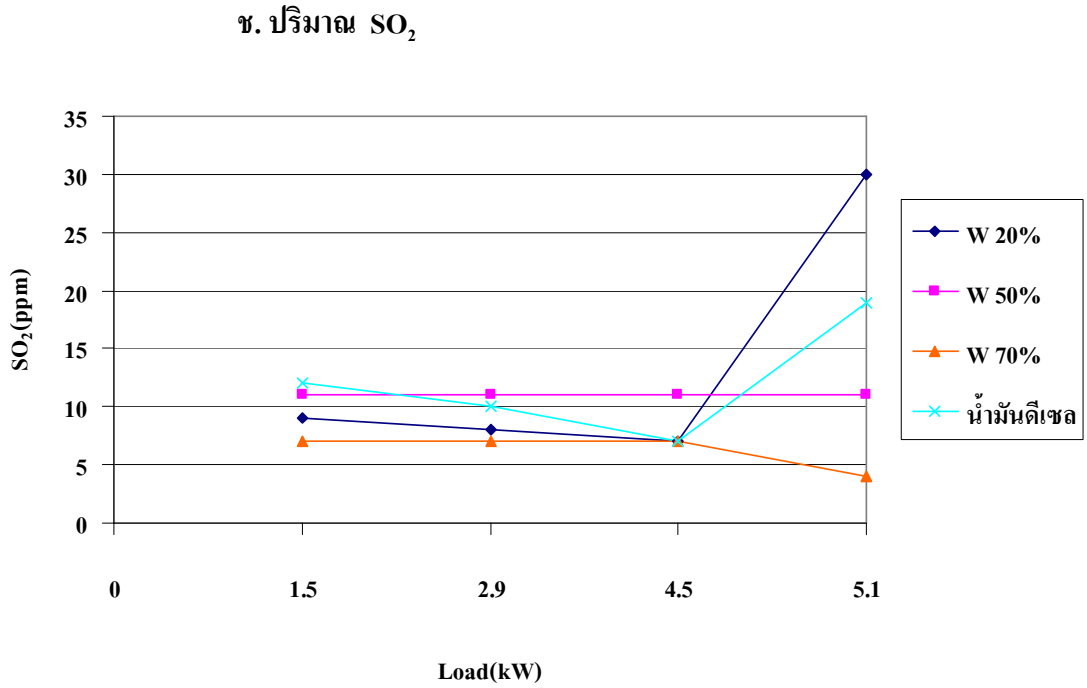

รูปที่ 51 แสดงปริมาณ SO_2 ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 51 แสดงปริมาณ SO_2 ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 12.5 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8.3% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 48 %

ซ. ปริมาณ NO_X

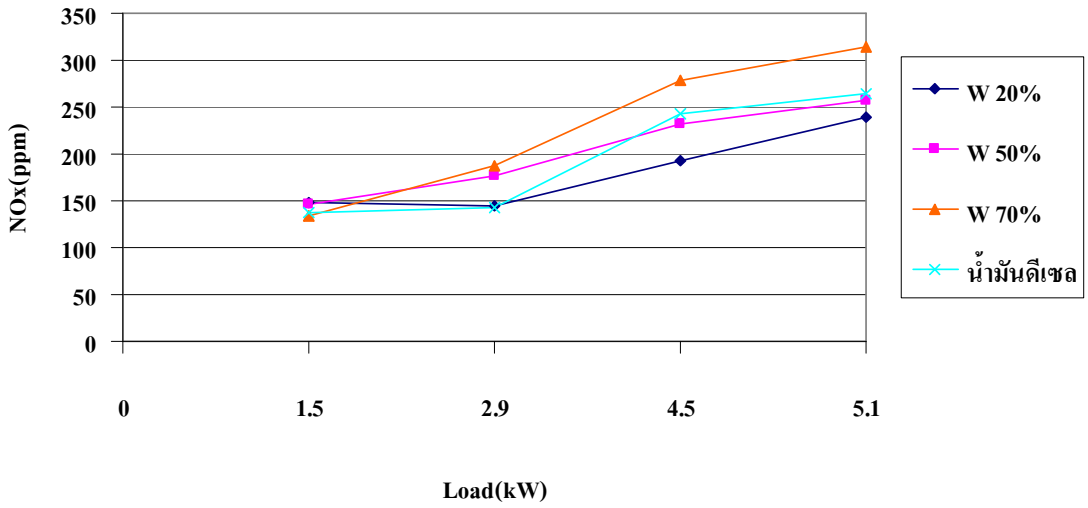

รูปที่ 52 แสดงปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 52 แสดงปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสีย เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 7.6 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.3% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 16.28%

ฌ. ปริมาณ HC

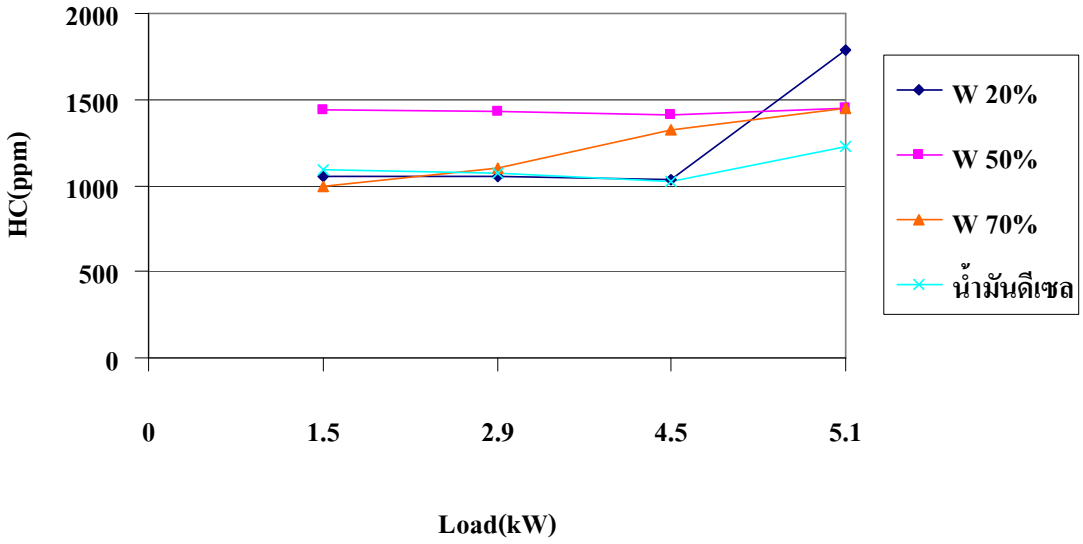

รูปที่ 53 แสดงปริมาณ HC ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 53 แสดงปริมาณ HC ในก๊าซไอเสีย ที่ภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11.56% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 30% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 30% HC ที่เกิดจากการเผาไหม้ส่วนใหญ่ มาจากสามทางคือ จากเชื้อเพลิงที่ไม่ได้เผาไหม้จากการแยกสลายด้วยความร้อนของเชื้อเพลิง และประการสุดท้ายมาจากก๊าซไอเสียที่ถูกออกมาจากออกซิไดซ์บางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดสาร HC ในระบบการเผาไหม้คือการดับของเปลวไฟเฉพาะจุดทำให้เชื้อเพลิงบางส่วนไม่เกิดการเผาไหม้ หรืออาจเกิดจากการลดอุณหภูมิเฉพาะจุดโดยมีการฉีดน้ำมันเชื้อเพลิงไปกระทบผนังที่เย็นทำให้เชื้อเพลิงไม่เกิดการเผาไหม้ ก็จะทำให้มีสาร HC ออกมาทางท่อไอเสียได้เช่นกัน

4.3.2 สมรรถนะของเครื่องยนต์ที่ 500 hr

4.3.2.1 การทดสอบสมรรถนะที่ภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบต่อนาที

ก. อัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะ

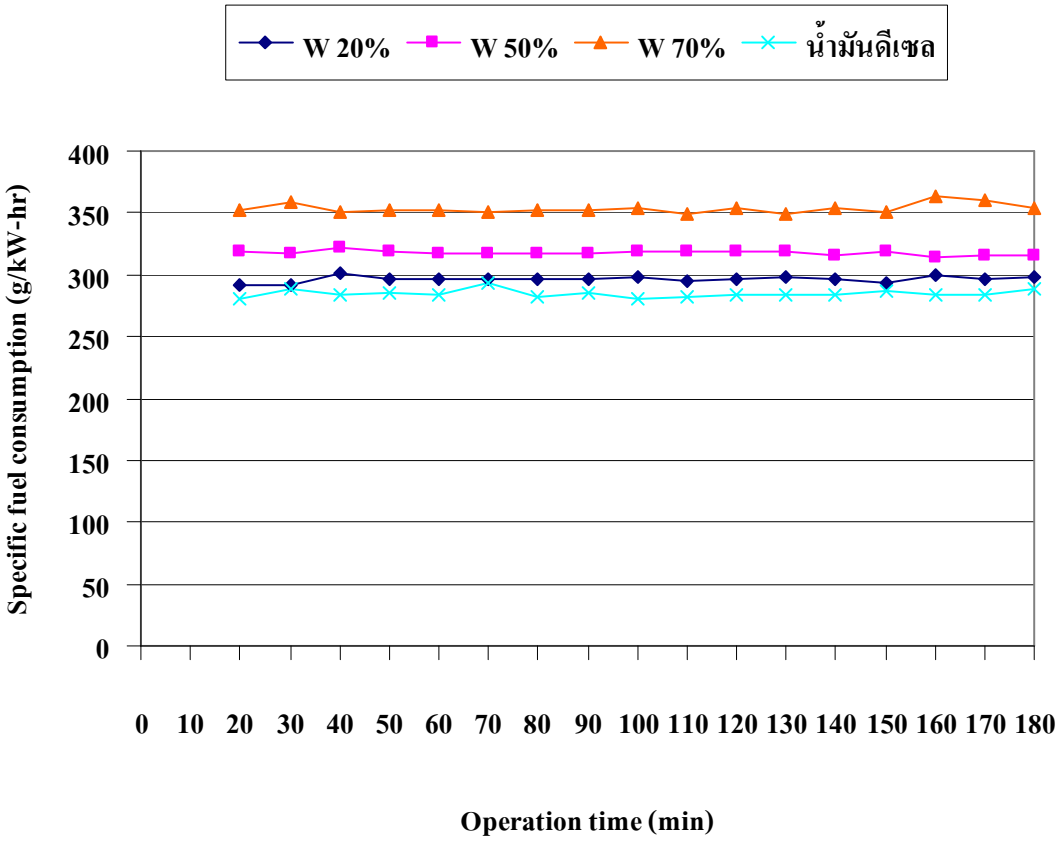

รูปที่ 54 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะ ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว รอบ 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 54 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะ ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.8% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11.4% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 23.8% เป็นผลมาจากค่าความร้อนของน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีค่าแตกต่างกัน

ข. ประสิทธิภาพเชิงความร้อน

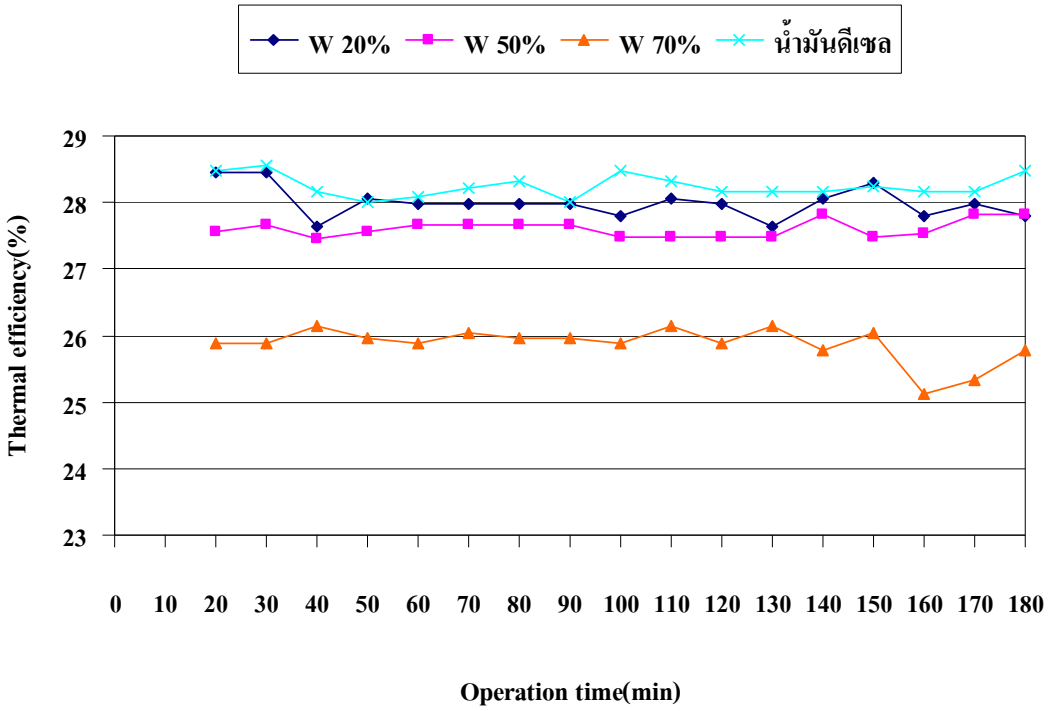

รูปที่ 55 แสดงประสิทธิภาพเชิงความร้อน ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 55 แสดงประสิทธิภาพเชิงความร้อน ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนมากกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 0.61% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8.14 % เนื่องจากน้ำมันดีเซลเมื่อเกิดการสันดาปแล้วสามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานกลได้มากที่สุด ไม่เกิดความร้อนสะสม ส่วนเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสมนั้นเอาพลังจากการสันดาปแล้วมาแปลงเป็นพลังงานกลได้น้อยกว่า

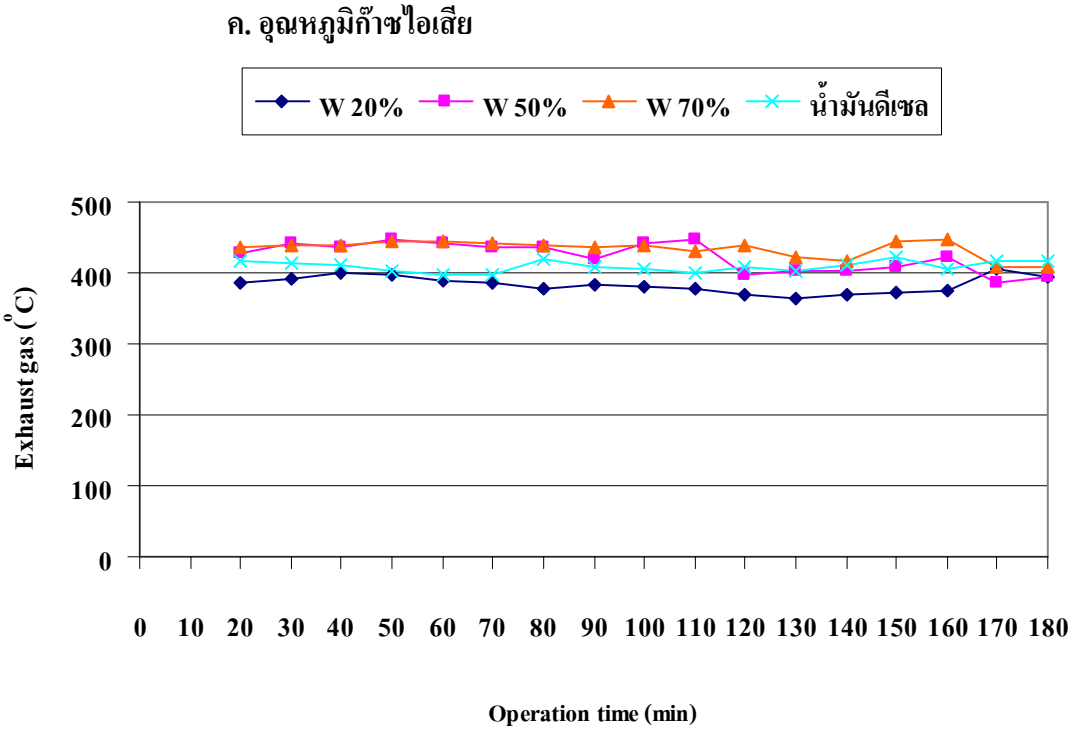

รูปที่ 56 แสดงอุณหภูมิก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ/นาที

รูปที่ 56 แสดงอุณหภูมิก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 12.15 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียน้อยกว่ากว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.8% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.6 %

ง. ปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย

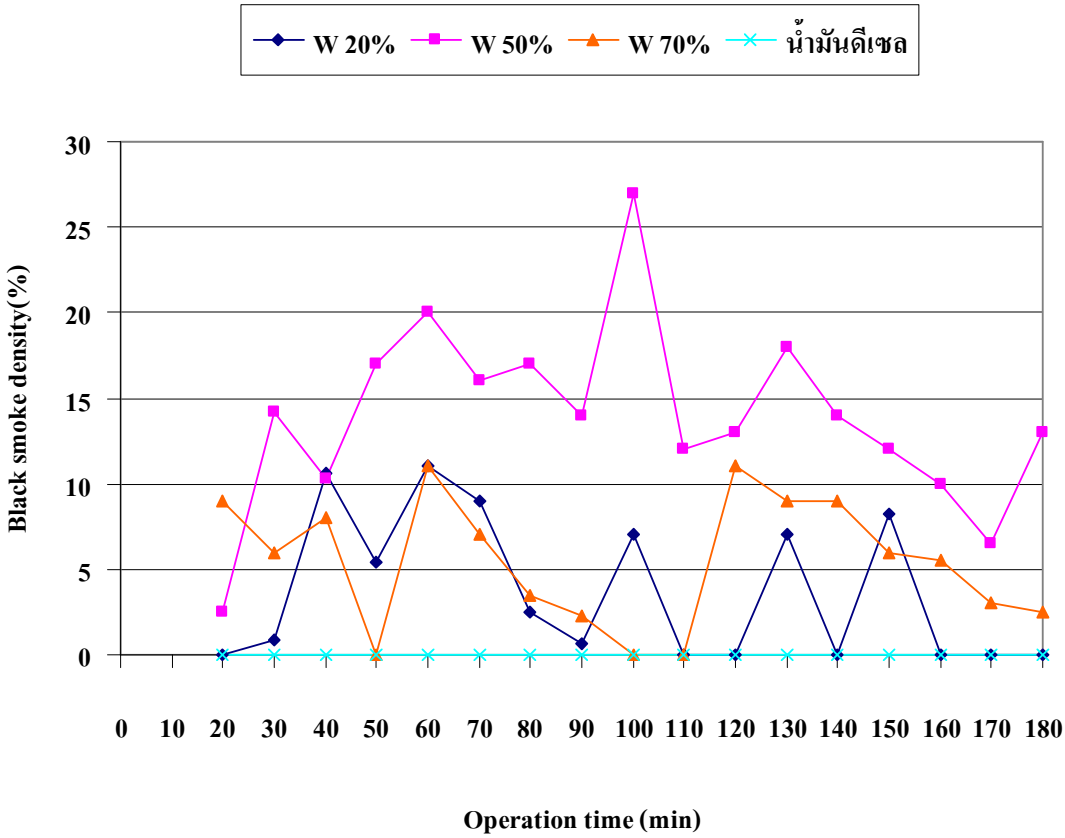

รูปที่ 57 แสดงปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 57 แสดงปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณควันดำมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.65 เท่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณควันดำมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 14 เท่า และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณควันดำน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5.5 เท่า

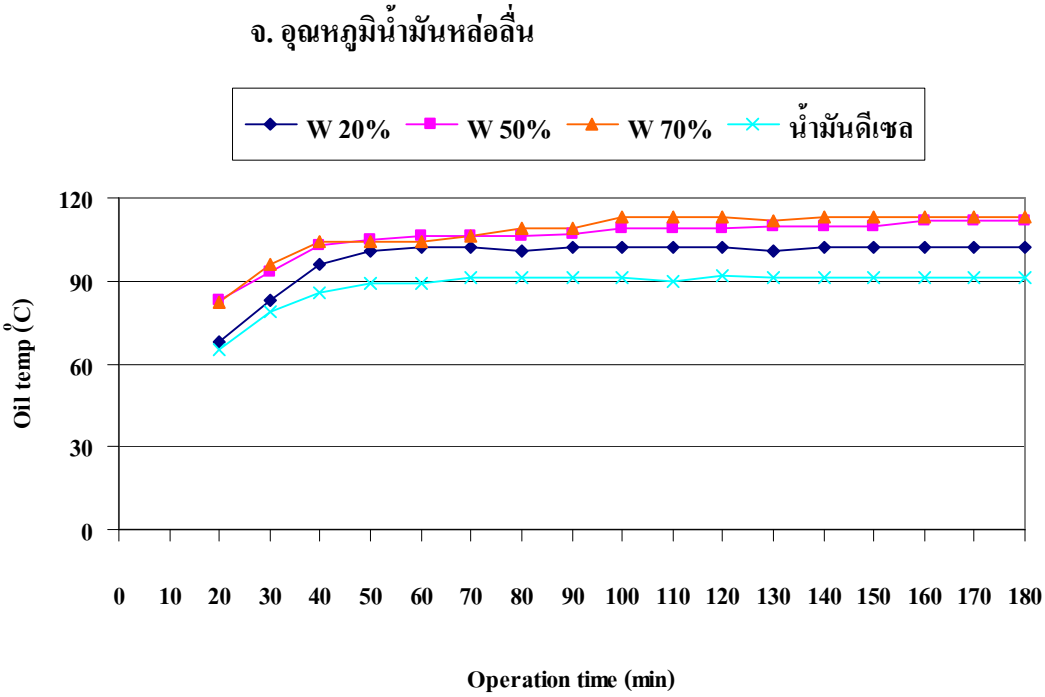

รูปที่ 58 แสดง อุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 58 แสดง อุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11.36% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 20.45 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 21.6% ค่าอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่แตกต่างอาจเกิดจากความสกปรกของน้ำมันหล่อลื่น การเผาไหม้ของเครื่องยนต์ตลอดจนระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์

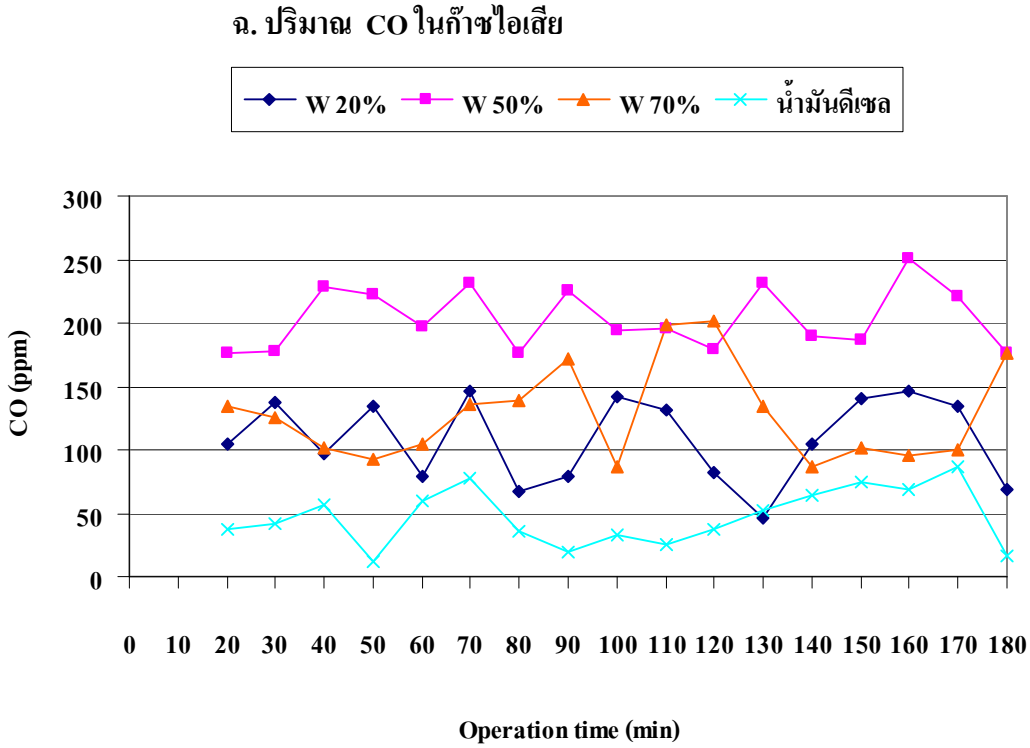

รูปที่ 59 แสดงปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 59 แสดงปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.37 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4.3 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.7 เท่า การเกิด CO นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการคลุกเคล้าระหว่างน้ำมันกับอากาศหากมีการคลุกเคล้ากันได้ดี การเผาไหม้ที่ได้จะสมบูรณ์ส่งผลให้ค่า CO มีค่าน้อย หรือในบางครั้งการเกิด CO ที่อาจจะมีสาเหตุมาจาก CO มีระยะสั้นเกินไปที่จะอยู่ในสภาวะสมดุลเคมีเนื่องจากคุณลักษณะเฉพาะของการเผาไหม้ ที่จะต้องระบายก๊าซไอเสียทันที อุณหภูมิและความดันเปลี่ยนแปลง (ลดลง) อย่างทันทีทันใด จึงเป็นการยากที่จะทำให้ค่า CO ของส่วนผสมใดส่วนผสมหนึ่งมีค่าคงที่

ช. ปริมาณ SO_2

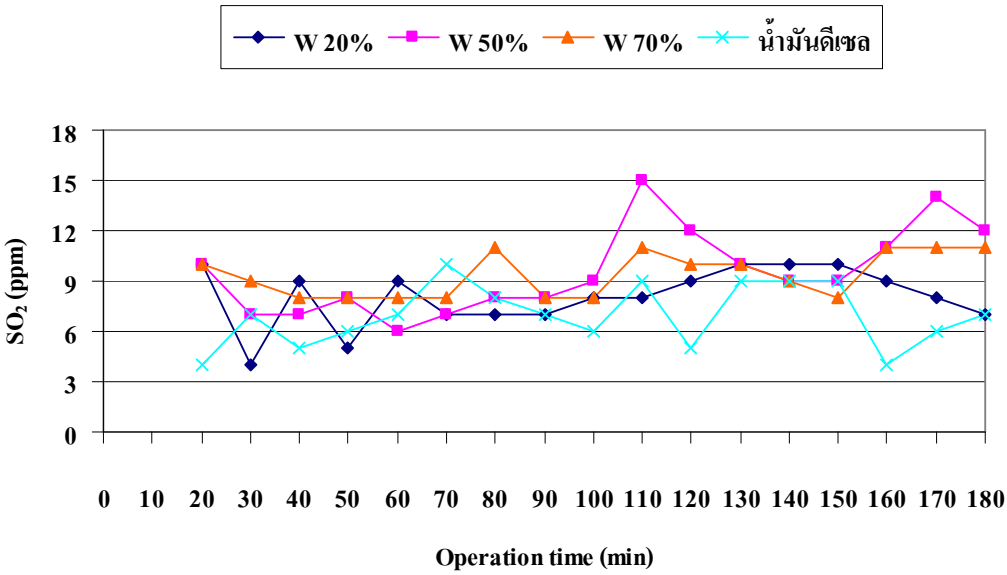

รูปที่ 60 แสดงปริมาณ SO_2 ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 60 แสดงปริมาณ SO_2 ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 15.9% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 37.7% และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 35.5 %

ซ. ปริมาณ NO_X

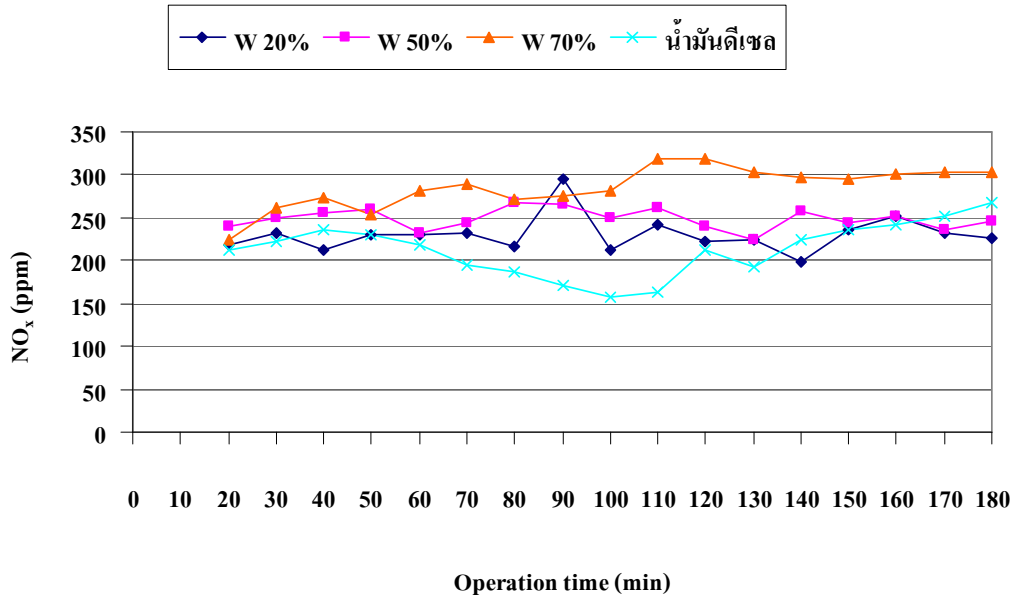

รูปที่ 61 แสดงปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 61 แสดงปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 16.4 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 33.8 %

ฌ. ปริมาณ HC

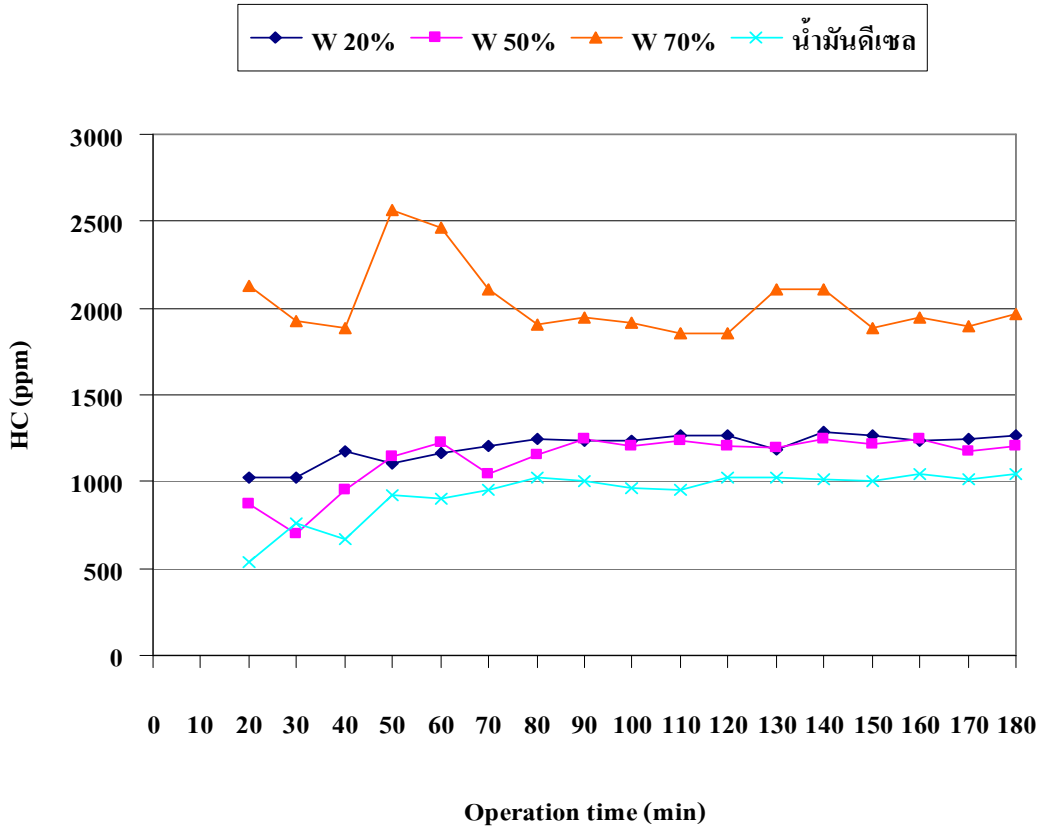

รูปที่ 62 แสดงปริมาณ HC ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระคงที่ 4.4 kW ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 62 แสดงปริมาณ HC ในก๊าซไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 30.4% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 23.1% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 119.8%

4.3.2.2 การทดสอบสมรรถนะที่ 500 ชั่วโมง ภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบต่อนาที

ก. อัตราการสิ้นเปลือง

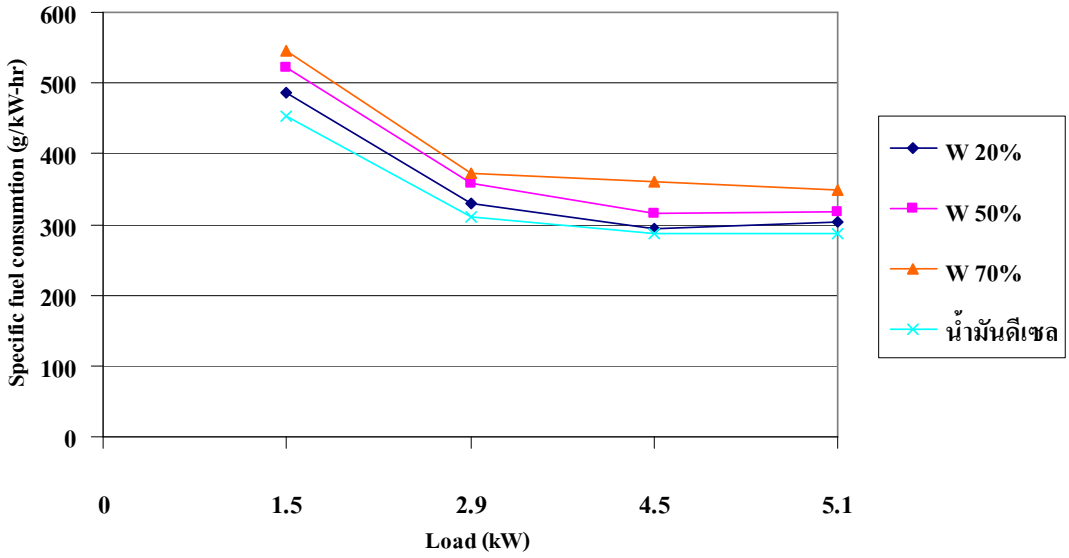

รูปที่ 63 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว รอบ 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 63 แสดงอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงจำเพาะที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20%มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5.52% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 13.12 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 21.8 % เป็นผลมาจากค่าความร้อนของน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีค่าแตกต่างกัน

ข. ประสิทธิภาพเชิงความร้อน

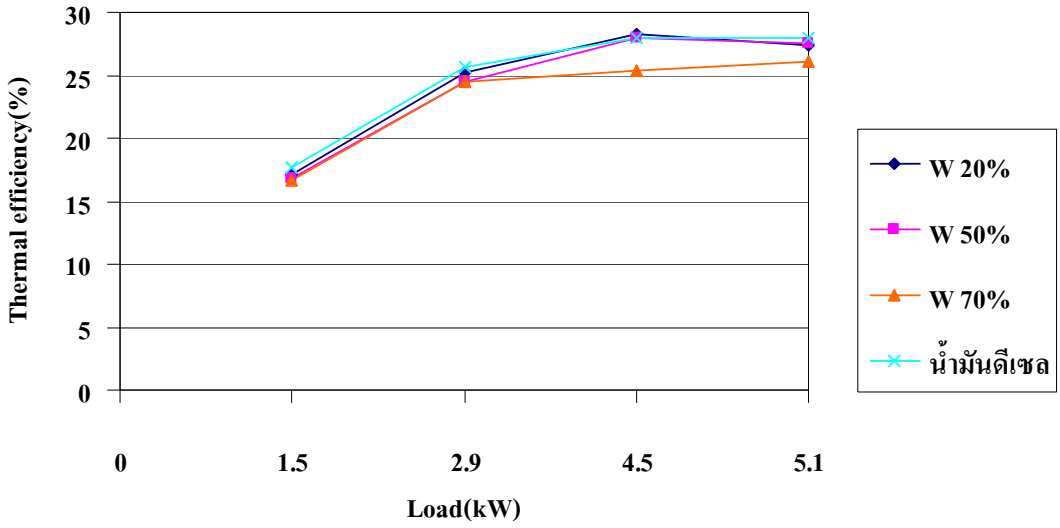

รูปที่ 64 แสดงประสิทธิภาพทางความร้อนที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 64 แสดงประสิทธิภาพทางความร้อนที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนมากกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.35% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 2.5 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีประสิทธิภาพเชิงความร้อนน้อยกว่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 7 % เนื่องจากน้ำมันดีเซลเมื่อเกิดการสันดาปแล้วสามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานกลได้มากที่สุด ไม่เกิดความร้อนสะสม ส่วนเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสมนั้นเอาพลังจากการสันดาปแล้วมาแปลงเป็นพลังงานกลได้น้อยกว่า

ค. อุณหภูมิก๊าซไอเสีย

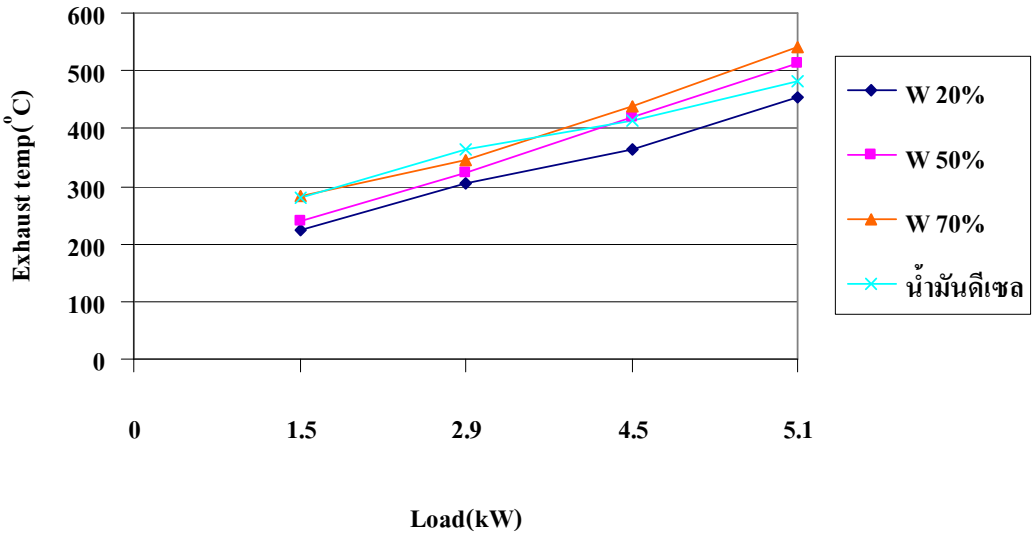

รูปที่ 65 แสดงอุณหภูมิไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 65 แสดงอุณหภูมิไอเสีย ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 12.47% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.90 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 4.31 %

ง. อุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น

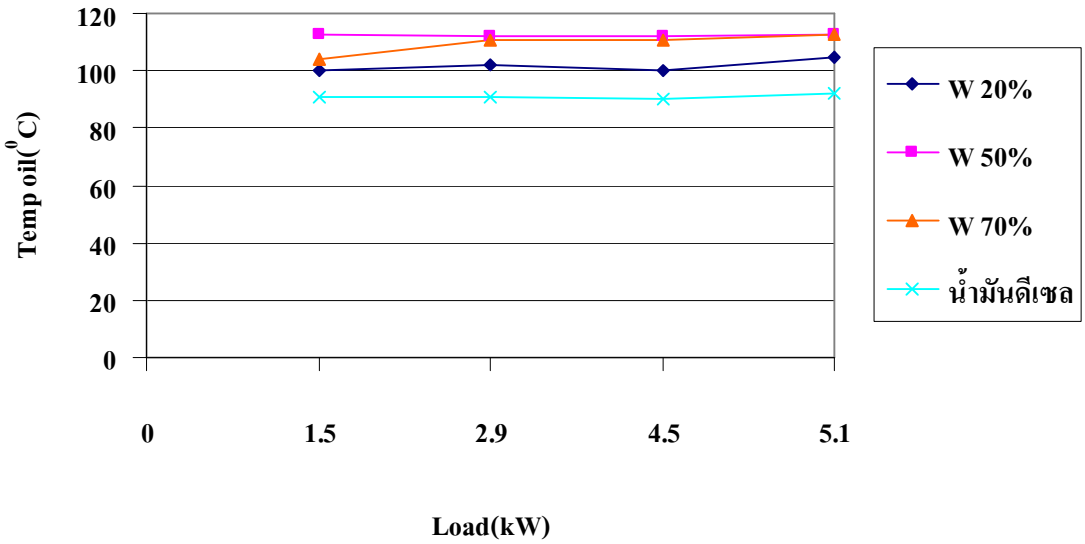

รูปที่ 66 แสดงอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 66 แสดงอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่น ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 23.63% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นสูงกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 22.25% ค่าอุณหภูมิน้ำมันหล่อลื่นที่แตกต่างอาจเกิดจากความสกปรกของน้ำมันหล่อลื่น การเผาไหม้ของเครื่องยนต์ตลอดจนระบบระบายความร้อนของเครื่องยนต์

จ. ปริมาณควันดำในก๊าซไอเสีย

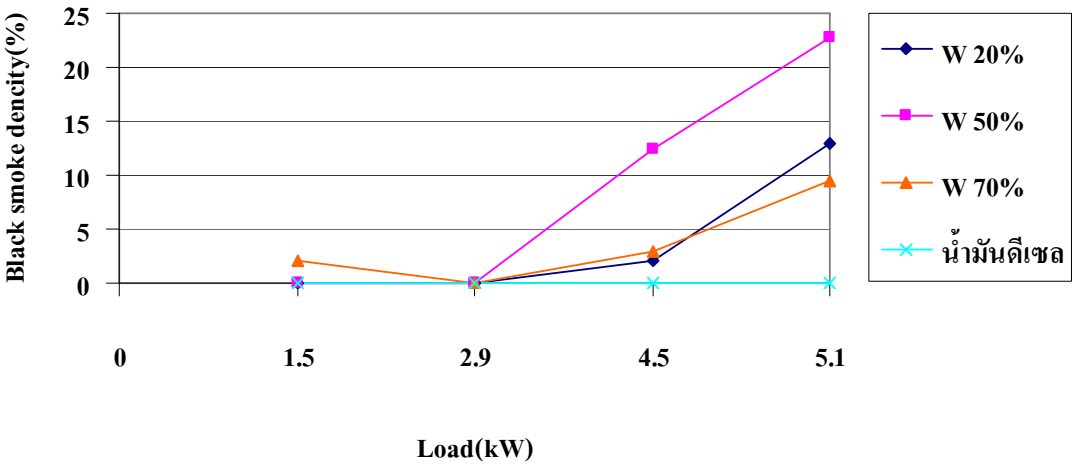

รูปที่ 67 แสดงปริมาณควันดำ ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 67 แสดงปริมาณควันดำ ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณควันดำมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.77 เท่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณควันดำมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8.8 เท่า และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณควันดำน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 3.6 เท่า

ฉ. ปริมาณ CO ในก๊าซไอเสีย

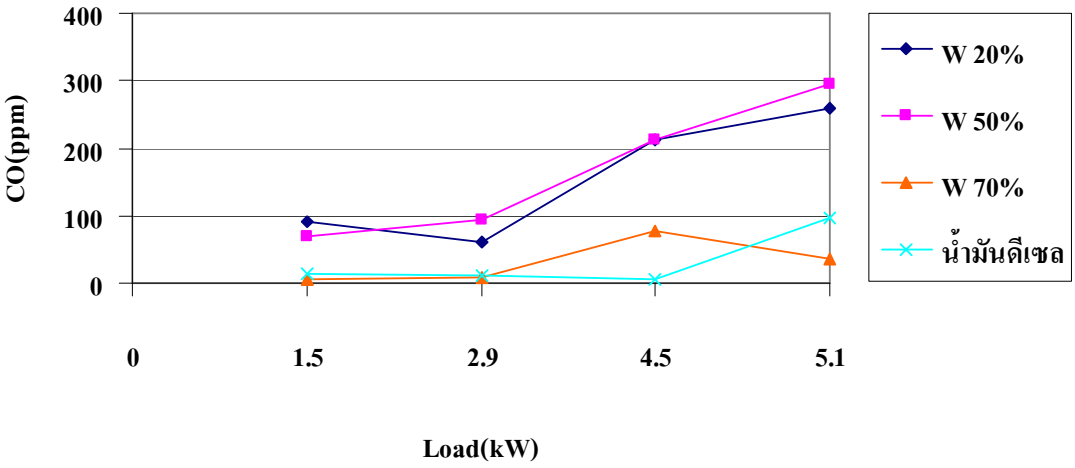

รูปที่ 68 แสดงปริมาณ CO ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 68 แสดงปริมาณ CO ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5.36 เท่า เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ COในก๊าซไอเสียเท่ากับเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล การเกิด CO นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการคลุกเคล้าระหว่างน้ำมันกับอากาศหากมีการคลุกเคล้ากันได้ดี การเผาไหม้ที่ได้จะสมบูรณ์ส่งผลให้ค่า CO มีค่าน้อย หรือในบางครั้งการเกิด CO ที่อาจจะมีสาเหตุมาจาก CO มีระยะสั้นเกินไปที่จะอยู่ในสภาวะสมดุลเคมีเนื่องจากคุณลักษณะเฉพาะของการเผาไหม้ ที่จะต้องระบายก๊าซไอเสียทันที อุณหภูมิและความดันเปลี่ยนแปลง (ลดลง) อย่างทันทีทันใด จึงเป็นการยากที่จะทำให้ค่า CO ของส่วนผสมใดส่วนผสมหนึ่งมีค่าคงที่

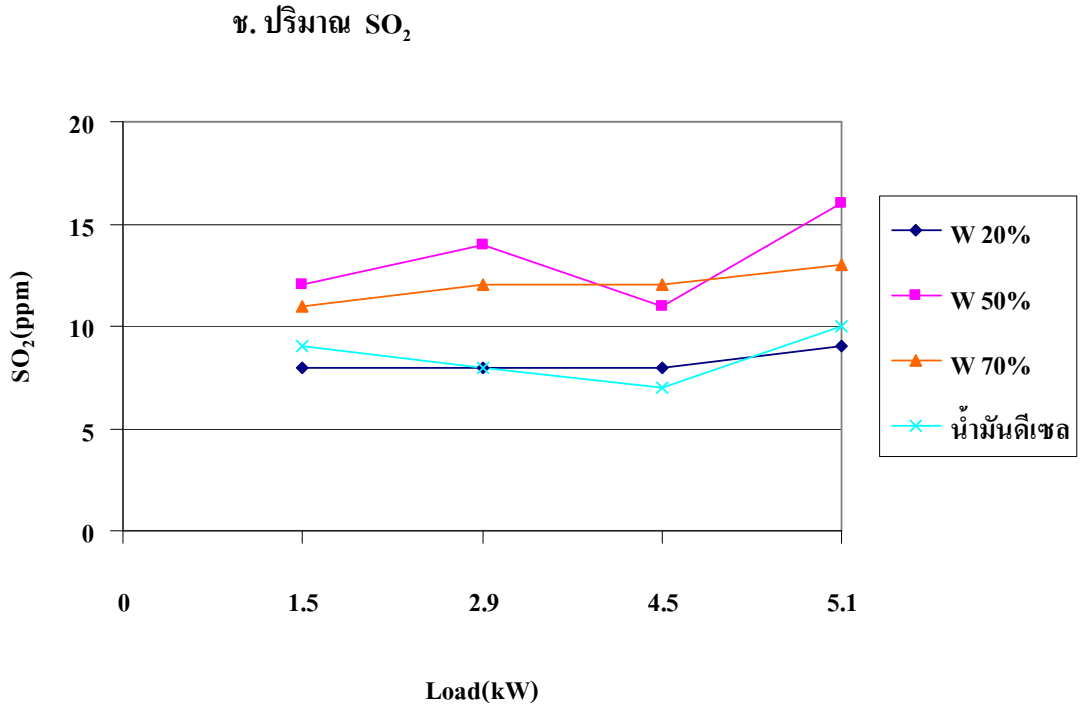

รูปที่ 69 แสดงปริมาณ SO_2 ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 69 แสดงปริมาณ SO_2 ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียน้อยกว่ากว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล2.9 %เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 55.9 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ SO_2ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 41.18 %

ซ. ปริมาณ NO_X

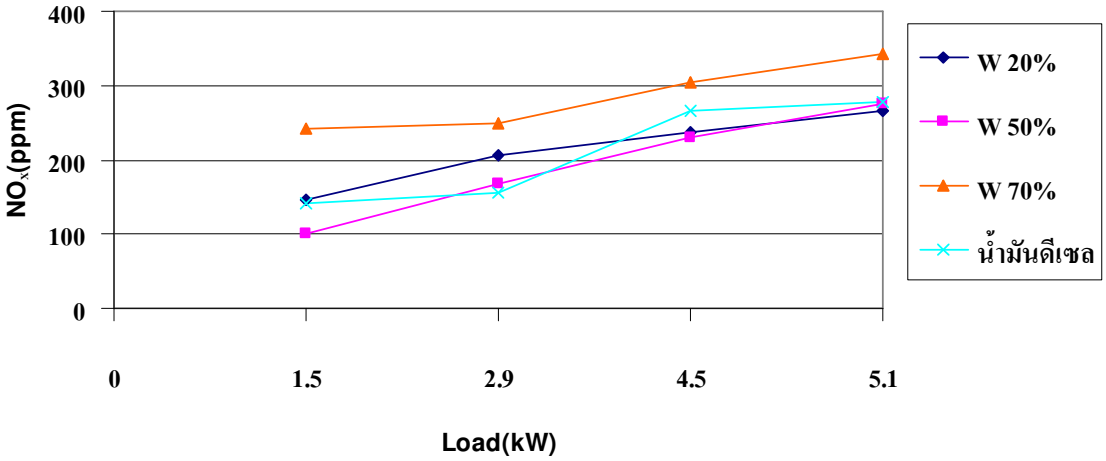

รูปที่ 70 แสดงปริมาณ NO_X ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 70 แสดงปริมาณ NO_X ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.4 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียน้อยกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 8.2 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ NO_X ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 35.1 %

ฌ. ปริมาณ HC

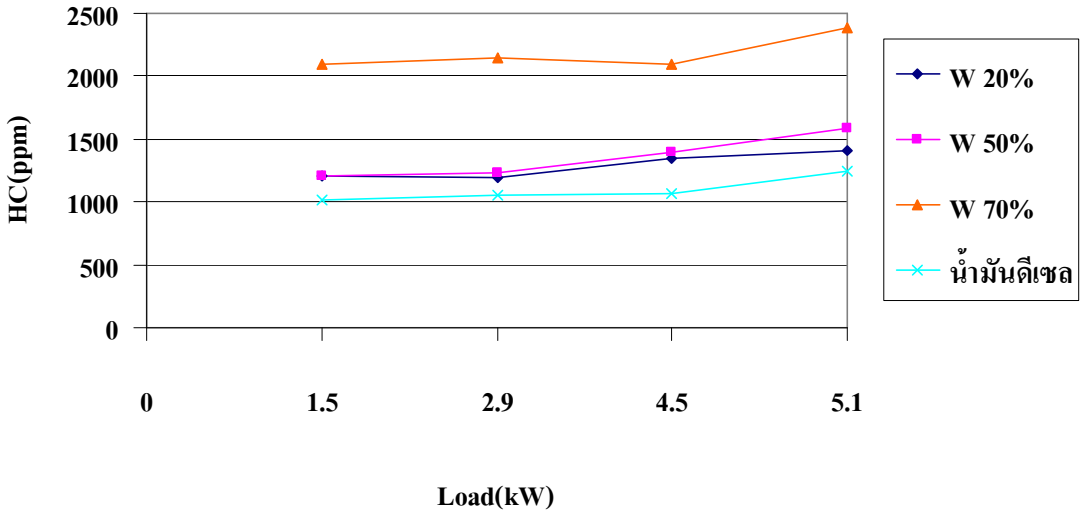

รูปที่ 71 แสดงปริมาณ HC ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง ความเร็ว 2200 รอบ / นาที

รูปที่ 71 แสดงปริมาณ HC ที่ 500 ชั่วโมงภาระเปลี่ยนแปลง เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 17.53% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 23.47% เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีปริมาณ HC ในก๊าซไอเสียมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 99.5%

4.4 ผลการสึกหรอของเครื่องยนต์

ผลการทดสอบการสึกหรอของเครื่องยนต์ ได้มาจากการนำเครื่องยนต์ไปขับกับเครื่องกำเนิดไฟฟ้าโดยใช้หลอดไฟเป็น ภาระ มีขนาด 200 วัตถ์ จำนวน 16 หลอด เดินเครื่องยนต์บนแท่นเครื่องกำเนิดไฟฟ้า จ่ายไฟฟ้าให้กับ แผงไฟซึ่งได้ติดตั้งมิเตอร์วัดกำลังไฟฟ้าที่ใช้ และมิเตอร์วัดชั่วโมงการทำงานของเครื่องยนต์ โดยจะเป็นการเดินเครื่องแบบต่อเนื่อง ครั้งละ 100 ชั่วโมงที่ความเร็ว 2200 รอบต่อนาที ในการทดสอบการสึกหรอแบ่งได้เป็น 2 วิธี คือ

1. วิธีการชั่งน้ำหนักโดยตรง
2. วิธีการวัดระยะปากแหวน

4.4.1 ผลการสึกหรอของเครื่องยนต์โดยวิธีการชั่งน้ำหนัก

4.1.1.1 การสึกหรอของเครื่องยนต์ในชิ้นส่วนที่มีการสัมผัสกับน้ำมันเชื้อเพลิงและชิ้นส่วนที่มีการสัมผัสกันน้ำมันหล่อลื่นโดยตรง

ก. ปั๊มแรงดันสูง (ตารางที่ 2) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีการสึกหรอของปั๊มแรงดันสูงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1.1 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีการสึกหรอของปั๊มแรงดันสูงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 10.25 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของปั๊มแรงดันสูงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 19 %

ตารางที่ 2 แสดงน้ำหนักของปั๊มแรงดันสูงที่ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	35.1108	35.0835	0.0273	-
น้ำมันผสม W20%	35.1184	35.0908	0.0276	1.1
น้ำมันผสม W50%	35.0116	34.9866	0.0300	10.25
น้ำมันผสม W70%	35.1175	35.0846	0.0325	19

ข. ชุดหัวฉีด (ตารางที่ 3) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีการสึกหรอของชุดหัวฉีดมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 12.7 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม

W50% มีการสึกหรอของชุดหัวฉีดมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 17.76 % และเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของปั๊มแรงดันสูงมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 24.8 %

ตารางที่ 3 แสดงน้ำหนักของชุดหัวฉีดที่ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	33.0398	33.0201	0.0197	-
น้ำมันผสม W20%	33.8037	33.7815	0.0222	12.7
น้ำมันผสม W50%	33.9711	33.9479	0.0232	17.76
น้ำมันผสม W70%	33.6563	33.6317	0.0246	24.8

ค. แบริ่งก้านสูบ (ตารางที่ 4) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีการสึกหรอของแบริ่งก้านสูบมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีการสึกหรอของแบริ่งก้านสูบมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 17 %เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของแบริ่งก้านสูบมากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 20 %

ตารางที่ 4 แสดงน้ำหนักของแบริ่งก้านสูบที่ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	30.8453	30.8295	0.0158	-
น้ำมันผสม W20%	30.8063	30.7887	0.0176	11
น้ำมันผสม W50%	30.6588	30.5492	0.0186	17
น้ำมันผสม W70%	30.5370	30.5139	0.0191	20

4.1.1.2 การสึกหรอของแหวนลูกสูบ

ก. แหวนอัดตัวที่ 1 (ตารางที่ 5) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 1 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 7.3 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 1 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 17 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 1 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 23.7 %

ตารางที่ 5 แสดงน้ำหนักของแหวนอัดตัวที่ 1 ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	12.6736	12.6082	0.0654	-
น้ำมันผสม W20%	12.6012	12.5310	0.0702	7.3
น้ำมันผสม W50%	12.7532	12.6767	0.0765	17
น้ำมันผสม W70%	12.7299	12.6490	0.0809	23.7

ข. แหวนอัดตัวที่ 2 (ตารางที่ 6) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 2 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 5.51 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 2 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 15.11 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 2 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 32.43 %

ตารางที่ 6 แสดงน้ำหนักของแหวนอัดตัวที่ 2 ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	12.9953	12.8014	0.1939	-
น้ำมันผสม W20%	12.9152	12.7106	0.2046	5.51
น้ำมันผสม W50%	12.9290	12.7058	0.2232	15.11
น้ำมันผสม W70%	12.9402	12.6834	0.2580	32.43

ค. แหวนอัดตัวที่ 3 (ตารางที่ 7) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 3 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 11 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 3 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 13.8 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของแหวนอัดตัวที่ 3 มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 24 %

ตารางที่ 7 แสดงน้ำหนักของแหวนอัดตัวที่ 3 ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	12.1046	11.9883	0.1063	-
น้ำมันผสม W20%	12..2720	12.1538	0.1182	11
น้ำมันผสม W50%	11.9660	11.8450	0.1210	13.8
น้ำมันผสม W70%	11.9451	11.8131	0.1320	24

ง. แหวนน้ำมัน (ตารางที่ 8) พบว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20%มีการสึกหรอของแหวนน้ำมัน มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 13.4 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% มีการสึกหรอของแหวนน้ำมัน มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 16.7 % เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% มีการสึกหรอของแหวนน้ำมัน มากกว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 21.5 %

ตารางที่ 8 แสดงน้ำหนักของแหวนน้ำมัน ก่อนใช้งานและหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง

น้ำมันเชื้อเพลิง	น้ำหนักก่อนใช้งาน (g)	น้ำหนักหลังใช้งาน 500 ชั่วโมง (g)	ผลต่าง (g)	ผลต่าง (%)
น้ำมันดีเซล	21.2960	26.2630	0.0330	-
น้ำมันผสม W20%	20.8638	20.8262	0.0376	13.4
น้ำมันผสม W50%	21.0596	21.0211	0.0385	16.7
น้ำมันผสม W70%	21.1620	21.1219	0.0401	21.5

4.4.2 ผลการสึกหรอของปากแหวนโดยวิธีวัดระยะห่างของปากแหวน

โดยมาตรฐานของเครื่องยนต์ คูโบต้า ET 80 ที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้นั้นกำหนดระยะปากแหวนของเครื่องจะต้องไม่เกิน 1.2 มิลลิเมตร ซึ่งตัวระยะปากแหวนจะเป็นตัวบอกถึงกำลังอัดของเครื่องยนต์ ในการทดสอบทำการทดสอบประมาณ 500 hr

ตารางที่ 9 แสดงระยะของปากแหวนของเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลและน้ำมันผสม W20% เมื่อครบ 500 ชั่วโมง

แหวนลูกสูบ	**ค่ามาตรฐาน (มิลลิเมตร)**	**สึกหรอไม่เกิน (มิลลิเมตร)**	**เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล (มิลลิเมตร)**	**เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม1 (มิลลิเมตร)**
แหวนอัดตัวที่ 1	0.2-0.4	1.2	0.482	0.508
แหวนอัดตัวที่ 2	0.2-0.4	1.2	0.711	0.732
แหวนอัดตัวที่ 3	0.2-0.4	1.2	0.711	0.756
แหวนน้ำมัน	0.2-0.4	1.2	0.586	0.612

ตารางที่ 10 แสดงระยะของปากแหวนของเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% และน้ำมันผสม W70% เมื่อครบ 500 ชั่วโมง

แหวนลูกสูบ	ค่ามาตรฐาน (มิลลิเมตร)	สึกหรอไม่เกิน (มิลลิเมตร)	เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม2 (มิลลิเมตร)	เครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม3 (มิลลิเมตร)
แหวนอัดตัวที่ 1	0.2-0.4	1.2	0.533	0.552
แหวนอัดตัวที่ 2	0.2-0.4	1.2	0.797	0.837
แหวนอัดตัวที่ 3	0.2-0.4	1.2	0.788	0.811
แหวนน้ำมัน	0.2-0.4	1.2	0.621	0.621

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% แหวนอัดตัวที่ 1 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 5.4 % แหวนอัดตัวที่ 2 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 3 % แหวนอัดตัวที่ 3 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 6.3 % แหวนน้ำมันสึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 4.4 %

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W50% แหวนอัดตัวที่ 1 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 10.6 % แหวนอัดตัวที่ 2 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 12.1 % แหวนอัดตัวที่ 3 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 10.8 % แหวนน้ำมันสึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 6 %

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% แหวนอัดตัวที่ 1 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 14.5 % แหวนอัดตัวที่ 2 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 18 % แหวนอัดตัวที่ 3 สึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 14 % แหวนน้ำมันสึกหรอมากกว่าเครื่องยนต์ดีเซล 6 %

จากผลการทดสอบจะเห็นได้ว่าการสึกหรอที่เกิดขึ้นกับปากแหวนนั้นพบว่าแหวนตัวที่ 1 จะมีการสึกหรอน้อยที่สุดเนื่องจากแหวนตัวที่ 1 มีการเคลือบผิวเพื่อลดแรงเสียดทานและป้องกันการสึกหรอจากการเสียดสี ส่วนแหวนตัวที่ 2 และ ตัวที่ 3 จะมีการสึกหรอของปากแหวนมากที่สุด

4.5 การเดินเครื่องยนต์ในสภาพใช้งานเพื่อหาการสึกหรอ

โดยนำเครื่องยนต์ไปขับเครื่องกำเนิดไฟ ที่ 75% ของกำลังสูงสุดที่เครื่องยนต์ทำได้ โดยมีความเร็ว 2200 รอบต่อนาที

4.5.1 การเดินเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิงในช่วง 0-500 ชั่วโมง

การสตาร์ท การเดินเครื่องความเร็วของรอบเครื่องมีความราบเรียบการเดินเครื่องเดินได้เป็นปกติ

4.5.2 การเดินเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W20% ในช่วง 0 - 500 ชั่วโมง

การสตาร์ท ความเร็วของเครื่องยนต์ มีความราบเรียบเช่นเดียวกับดีเซล

4.5.3 การเดินเครื่องที่ใช้น้ำมันผสม W50% ในช่วง 0 – 500 ชั่วโมง

การสตาร์ท ต้องใช้ความเร็วในการสตาร์ทมากกว่าดีเซล ส่วนในด้านรอบของเครื่องยนต์ไม่เรียบเหมือนดีเซล

4.5.4 การเดินเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมันผสม W70% ในช่วง 0 - 500 ชั่วโมง

การสตาร์ท สตาร์ทค่อนข้างยาก ต้องใช้ความเร็วที่สูงกว่าน้ำมันผสม 2 ความราบเรียบของเครื่องไม่ราบเรียบมีการกระตุกบ้างบางครั้ง และในบางครั้งก็มีควันขาวออกมาเป็นก้อน แต่เครื่องก็สามารถทำงานจนครบตามกำหนดทุกครั้ง